

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- * Neuvoston asetus (EY) N:o 811/2000, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2000, tiettyjä palkoviljoja koskevasta erityistoimenpiteestä annetun asetuksen (EY) N:o 1577/96 muuttamisesta 1
- * Neuvoston asetus (EY) N:o 812/2000, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2000, tiettyistä Välimeren kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1626/94 ja kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla annetun asetuksen (EY) N:o 850/98 muuttamisesta 3
- * Neuvoston asetus (EY) N:o 813/2000, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2000, asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten rekisteröinnistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1107/96 liitteen täydentämisestä 5
- * Neuvoston asetus (EY) N:o 814/2000, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2000, yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevista tiedotustoimista 7
- Komission asetus (EY) N:o 815/2000, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 10
- Komission asetus (EY) N:o 816/2000, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000, yhteisön Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian, Bulgarian sekä Romanian kanssa tekemissä sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti huhtikuussa 2000 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä 12
- Komission asetus (EY) N:o 817/2000, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000, huhtikuussa 2000 jätettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä koskien tuontitariffikiintiöiden avaamista ja hallintaa sianliha-alalla tiettyjen tuotteiden osalta 1 päivän huhtikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 2000 välisellä kaudella 14
- Komission asetus (EY) N:o 818/2000, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000, huhtikuussa 2000 jätettyjen tiettyjä sianliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä tiettyjen sianlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn järjestelmän mukaisesti 16

Komission asetus (EY) N:o 819/2000, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000, yhteisön Slovenian kanssa tekemässä sopimuksessa määrätyn järjestelmän mukaisesti huhtikuussa 2000 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä	18
★ Komission asetus (EY) N:o 820/2000, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000, tuontitodistusten antamisesta erälle sokerialan EY/MMA-alkuperäkumulaatio tuotteille	20
Komission asetus (EY) N:o 821/2000, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000, asetuksessa (EY) N:o 1374/98 avattuihin tariffikiintiöihin kuuluville maitotuotteille huhtikuussa 2000 käyttöön otettujen tuontitodistusten hyväksyttävyydestä	21
★ Komission asetus (EY) N:o 822/2000, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomien tavaroiden vientitodistuksiin sovellettavasta, asetuksen (EY) N:o 1222/94 6 b artiklassa säädetystä vähennysker-toimesta	23
★ Komission asetus (EY) N:o 823/2000, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000, perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta linjaliikennettä harjoittavien varustamoiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin (konsortiot) ⁽¹⁾	24
★ Komission asetus (EY) N:o 824/2000, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000, interventioelinten suorittamaan viljan haltuunottoon sovellettavista menettelyistä sekä menetelmistä viljan laadun määrittämiseksi	31

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2000/302/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 7 päivänä huhtikuuta 2000, Saksassa hyväksytyjä kalaviljelytiloja koskevan luettelon vahvistamisesta tehdyn päätöksen 95/124/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2000) 994)**

2000/303/EY:

- ★ **Komission suositus, annettu 13 päivänä huhtikuuta 2000, henkilöautojen CO₂-päästöjen vähentämisestä (KAMA) ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2000) 801)**

2000/304/EY:

- ★ **Komission suositus, annettu 13 päivänä huhtikuuta 2000, henkilöautojen CO₂-päästöjen vähentämisestä (JAMA) ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2000) 803)**

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 811/2000,
annettu 17 päivänä huhtikuuta 2000,
tiettyjä palkoviljoja koskevasta erityistoimenpiteestä annetun asetuksen (EY) N:o 1577/96 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 1577/96 ⁽⁴⁾ on otettu käyttöön tiettyjä palkoviljoja koskeva erityistoimenpide.
- (2) Tämän toimenpiteen soveltamisalaan kuuluvilla kasveilla on eri markkinat. Virnat on tarkoitettu rehuksi sekä linssit ja kahviherneet ihmisravinnoksi. Näihin viljelmiin kokonaisuutena sovellettu enimmäispinta-alajärjestelmä ei ole tähän asti mahdollistanut pinta-alojen kehityksen riittävää hallintaa erityisesti siitä syystä, että virnojen viljelyalat ovat järjestelmän soveltamisen alettua kasva-
neet. Tämän vuoksi taattu enimmäispinta-ala olisi jaettava pienempiin osiin palkoviljojen tuotannon ohjaamiseksi yhteisössä paremmin.
- (3) Palkoviljojen kuten linssin, kahviherneen ja virnojen viljelyn jatkuminen on yhteisölle taloudellisesti tärkeää sekä tuotteiden käytön että tuotantoalueille soveltuvuuden kannalta. Koska Euroopan unionissa viljellään liian vähän valkuaiskasveja, komission olisi tutkittava vaihtoehdot näitä kasveja koskevan tukijärjestelmän parantamiseksi tuen tasoa alentamatta.

- (4) Asetuksen (EY) N:o 603/95 ⁽⁵⁾ 17 artiklassa perustettu kuivarehujen hallintokomitea olisi järjestelmän soveltamista varten korvattava asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽⁶⁾ 23 artiklassa perustetulla viljan hallintokomitealla.
- (5) Komission olisi ennen markkinointivuoden 2002/2003 päättymistä annettava tämän järjestelmän soveltamista koskeva kertomus, johon olisi tarvittaessa liitettävä asianmukaisia ehdotuksia.
- (6) Tämän johdosta olisi asetus (EY) N:o 1577/96 muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1577/96 seuraavasti:

1. Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

1. Jos pinta-alat, joille on haettu tukea tämän asetuksen nojalla, ylittävät 2 kohdassa vahvistetut taatut enimmäispinta-alat, kyseisenä markkinointivuonna maksettavan tuen määriä vähennetään suhteessa näihin ylityksiin.

2. Taatuksi enimmäispinta-aloiksi vahvistetaan linssien ja kahviherneiden osalta 160 000 hehtaaria sekä 1 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen virnojen osalta 240 000 hehtaaria. Jos jompaa kumpaa enimmäispinta-alaa ei saavuteta markkinointivuoden aikana, käyttämätön jäännös siirretään toiseen samana markkinointivuonna taattuun enimmäispinta-alaan ennen kuin mahdollinen ylittyminen toteutetaan.”

⁽¹⁾ EYVL C 342 E, 30.11.1999, s. 41.⁽²⁾ Lausunto annettu 17. maaliskuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽³⁾ EYVL C 51, 23.2.2000, s. 29.⁽⁴⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 4, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1826/97 (EYVL L 260, 23.9.1997, s. 11).⁽⁵⁾ EYVL L 63, 21.3.1995, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1347/95 (EYVL L 131, 15.6.1995, s. 1).⁽⁶⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18).

2. 6 artiklassa:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissio päättää soveltamistoimenpiteistä asetuksen (ETY) N:o 1766/92 (*) 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tämän menettelyn mukaisesti komissio vahvistaa taatun enimmäispinta-alan ylitykset ja määrittelee tuen lopulliset määrät viimeistään kyseisen markkinointivuoden marraskuun 15 päivänä.

(*) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18).";

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Komissio antaa viimeistään ennen markkinointivuoden 2002/2003 päättymistä tämän järjestelmän soveltamista koskevan kertomuksen, johon on tarvittaessa liitetty asianmukaisia ehdotuksia."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan markkinointivuodesta 2000/2001 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 17 päivänä huhtikuuta 2000.

Neuvoston puolesta

L. CAPOULAS SANTOS

Puheenjohtaja

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 812/2000,**annettu 17 päivänä huhtikuuta 2000,****tietyistä Välimeren kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1626/94 ja kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla annetun asetuksen (EY) N:o 850/98 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen kalastuspolitiikan yleisenä tavoitteena on yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmästä 20 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92 ⁽³⁾ 2 artiklan mukaan elollisten merellisten luonnonvarojen suojeleminen ja säilyttäminen.
- (2) Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio (ICCAT) hyväksyi Santiago de Compostelassa Espanjassa 16—23 päivänä marraskuuta 1998 pidetyssä yhdennessätoista ylimääräisessä kokouksessaan pyyntikieltokausia ja aluksesta purettavan tonnikalan vähimmäiskokoa koskevia erityissääntöjä. Nämä säännöt on laadittu tieteellisten lausuntojen perusteella. Mainittu suositus tuli voimaan 21 päivänä kesäkuuta 1999.
- (3) Yhteisö on ICCAT:n jäsen. Tästä syystä on välttämätöntä panna täytäntöön kyseiset suositukset, jotta vältetään liiallinen kalastus tonnikalan osalta.
- (4) Tonnikalan vähimmäiskoko vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1626/94 ⁽⁴⁾ Välimerellä ja asetuksessa (EY) N:o 850/98 ⁽⁵⁾ Atlantin ja Intian valtameren alueilla 1—5 Skagerrakia ja Kattegatia lukuun ottamatta. Asetuksessa (EY) N:o 1626/94 vahvistetaan Välimeren pyyntikieltokaudet. Nämä asetukset olisi näin ollen muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1626/94 seuraavasti:

1. Korvataan 3 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tonnikalan kalastaminen saartopyydyksellä on kielletty

— niiden alusten osalta, joiden yksinomainen tai merkittävin toiminta-alue on Adrianmeri, 1 päivästä toukokuuta 31 päivään toukokuuta koko Välimerellä ja 16 päivästä heinäkuuta 15 päivään elokuuta muussa osassa Välimerta kuin Adrianmerellä.

— niiden alusten osalta, joiden yksinomainen tai merkittävin toiminta-alue on Välimeri, Adrianmerta lukuun ottamatta, 16 päivästä heinäkuuta 15 päivään elokuuta koko Välimerellä ja 1 päivästä toukokuuta 31 päivään toukokuuta Adrianmerellä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 2. maaliskuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL C 75, 15.3.2000, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 389, 31.12.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1181/98 (EYVL L 164, 9.6.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ EYVL L 171, 6.7.1994, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1448/1999 (EYVL L 167, 2.7.1999, s. 7).

⁽⁵⁾ EYVL L 125, 27.4.1998, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2723/1999 (EYVL L 328, 22.12.1999, s. 9).

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lipun alla purjehtivat tai niissä rekisteröidyt alukset noudattavat tätä kohtaa.

Tämän asetuksen soveltamiseksi Adrianmeren etelärajana pidetään Albanian ja Kreikan rajalta Capo Santa Maria di Leucaan ulottuvaa linjaa.”

2. Korvataan liitteessä IV oleva *Thunnus thynnus* -lajia koskeva merkintä seuraavasti:

"Lajit	Vähimmäiskoko
Tonnikala (<i>Thunnus thynnus</i>)	70 cm tai 6,4 kg (***)

(***) Asetuksen 8 artiklan 3 kohdassa vahvistettuja sääntöjä ei kuitenkaan sovelleta 15 prosenttiin asti sellaisten yksittäisten kalojen lukumäärästä, jotka painavat 3,2—6,4 kilogrammaa, ja jotka on pyydetty vahingossa.”

2 artikla

Korvataan astuksen (EY) N:o 850/98 liitteessä XII oleva tonnikalaa koskeva merkintä ja alaviite 5 seuraavasti:

"Lajit	Vähimmäiskoko
Tonnikala (<i>Thunnus thynnus</i>)	70 cm tai 6,4 kg (°)

(°) Asetuksen 19 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja sääntöjä ei kuitenkaan sovelleta 15 prosenttiin asti sellaisten yksittäisten kalojen lukumäärästä, jotka painavat 3,2—6,4 kilogrammaa, ja jotka on pyydetty vahingossa.”

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 17 päivänä huhtikuuta 2000.

Neuvoston puolesta
L. CAPOULAS SANTOS
Puheenjohtaja

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 813/2000,**annettu 17 päivänä huhtikuuta 2000,****asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten rekisteröinnistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1107/96 liitteen täydentämisestä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 17 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tietyistä jäsenvaltioiden asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklan mukaisesti ilmoittamista nimityksistä on pyydetty lisätietoja sen varmistamiseksi, että kyseiset nimitykset ovat mainitun asetuksen 2 ja 4 artiklan mukaisia. Lisätietojen tarkastelu osoittaa, että nimitykset ovat mainittujen artiklojen mukaisia. Sen vuoksi ne on tarpeen rekisteröidä ja lisätä komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 ⁽²⁾ liitteeseen.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 2081/92 15 artiklassa säädetty komitea ei ole antanut puoltavaa lausuntoa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täydennetään komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 liite tämän asetuksen liitteessä olevilla nimityksillä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 17 päivänä huhtikuuta 2000.

Neuvoston puolesta

L. CAPOULAS SANTOS

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1068/97 (EYVL L 156, 13.6.1997, s. 10).

⁽²⁾ EYVL L 148, 21.6.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1070/1999 (EYVL L 130, 26.5.1999, s. 18).

*LIITE***"MUUT PERUSTAMISSOPIMUKSEN LIITTEESSÄ I MAINITUT TUOTTEET****Etikka, muu kuin viinietikka**

ITALIA

- Aceto balsamico tradizionale di Modena (SAN)
 - Aceto balsamico tradizionale di Reggio Emilia (SAN)."
-

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 814/2000,
annettu 17 päivänä huhtikuuta 2000,
yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevista tiedotustoimista**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 32—38 artiklassa säädetään yhteisen maatalouspolitiikan toteuttamisesta.
- (2) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1258/1999 ⁽³⁾ säädetään, että EMOTR:n tukiosasto huolehtii yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien tiedotustoimenpiteiden rahoituksesta.
- (3) Yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa harjoitetun nykyisen tiedotuspolitiikan keskeiset näkökohdat on syytä säilyttää ennallaan.
- (4) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan 21 päivänä joulukuuta 1977 annetun varainhoitoasetuksen ⁽⁴⁾ 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikkea yhteisön toimintaa varten talousarvioon otettujen määrärahojen toteuttaminen edellyttää, että menon perusteena oleva säädös annetaan etukäteen. Talousarvion toteuttamisesta ja oikeusperustoista 13 päivänä lokakuuta 1998 tehty toimielinten välinen sopimus ⁽⁵⁾ huomioon ottaen edellä sanottu koskee myös tämän asetuksen alaan kuuluvia toimia.
- (5) Yhteinen maatalouspolitiikka ymmärretään usein väärin ja siitä tiedottaminen on puutteellista, mikä voidaan korjata ainoastaan yhtenäisellä, objektiivisella ja kokonaisvaltaisella tiedotus- ja viestintästrategialla.
- (6) Olisi selitettävä niin viljelijöille ja muille suoraan osallisille kuin suurelle yleisöllekin, mikä on yhteisessä maatalouspolitiikassa merkitys ja millä tavalla se on kehittynyt. Yhteisen maatalouspolitiikan moitteeton toteuttaminen riippuu suuresti määrin siitä, miten se selitetään kaikille asianomaisille toimijoille, ja sen vuoksi on tarpeen integroida tämän politiikan hallinnon osana pidettävät tiedotustoimet.
- (7) On tärkeää määritellä ne ensisijaiset toimet, joita yhteisö voi tukea.
- (8) Maatalouden ja maaseudun toimijoiden järjestöt, erityisesti viljelijäorganisaatiot ja kuluttaja- ja luonnonsuojelujärjestöt ovat välttämättömiä niin yhteisen maatalouspolitiikan tunnetuksi tekijöinä kuin asianosaisten toimijoiden ja erityisesti maanviljelijöiden mielipiteiden välittäjinä komissiolle.
- (9) Koska yhteinen maatalouspolitiikka on edelleen yhteisön yhtenäisistä politiikoista ensimmäinen ja tärkein, sitä olisi selitettävä suurelle yleisölle, ja sen vuoksi tukikehityksen ehdotusten tekijöiden joukkoon olisi hyväksyttävä myös muita sellaisia tahoja, joiden esittämät hankkeet saattavat olla kiinnostavia.
- (10) Komissiolla on oltava käytettävissään tarvittavat varat tiedotustoimiin, joita se haluaa toteuttaa maatalouden alalla.
- (11) Olisi vältettävä rahoittamasta sellaisia toimia, joita voidaan tukea jostakin muusta yhteisön ohjelmasta, mutta toisaalta muita yhteisöaloitteita täydentäviä toimia on kannustettava.
- (12) Tämän säädöksen täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä noudatettavasta menettelystä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁶⁾ mukaisesti.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisö voi rahoittaa yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevia tiedotustoimia, joiden tavoitteena on erityisesti:

- a) myötävaikuttaa toisaalta tämän politiikan selittämiseen ja toisaalta sen toteuttamiseen ja kehittämiseen,
- b) edistää Euroopan maatalouden toimintamallia ja sen ymmärtämistä,
- c) välittää tietoa viljelijöille ja muille maaseudun toimijoille,
- d) lisätä yleistä tietoisuutta tämän politiikan merkityksestä ja tavoitteista.

⁽¹⁾ EYVL C 376 E, 28.12.1999, s. 40.

⁽²⁾ Lausunto annettu 17 päivänä maaliskuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽⁴⁾ EYVL L 356, 31.12.1977, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY, EHTY, Euratom) N:o 2779/98 (EYVL L 347, 23.12.1998, s. 3).

⁽⁵⁾ EYVL C 344, 12.11.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Näiden toimien tarkoituksena on tarjota yhtenäistä, objektiivista ja kokonaisvaltaista tietoa sekä yhteisössä että sen ulkopuolella kokonaiskuvan antamiseksi tästä politiikasta.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettut toimet voivat olla:
 - a) erityisesti viljelijä- ja maaseudun kehittämisorganisaatioiden sekä kuluttaja- ja luonnonsuojelujärjestöjen esittämiä vuotuisia toimintaohjelmia,
 - b) muiden kuin a alakohdassa mainittujen ja erityisesti jäsenvaltioiden viranomaisten, tiedotusvälineiden ja korkeakoulujen yksittäisiä toimia,
 - c) komission aloitteesta toteutettuja toimia.
2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimien rahoitusosuus on enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Rahoitusosuutta voidaan kuitenkin korottaa 75 prosenttiin soveltamisasetuksessa säädettävissä poikkeustapauksissa.
3. Edellä 1 artiklassa tarkoitettua yhteisön rahoitusta eivät voi saada:
 - a) oikeudelliseen velvoitteeseen perustuvat toimet,
 - b) jonkin toisen yhteisön toimen puitteissa rahoitettavat toimet.
4. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttamiseksi komissio voi tarvittaessa turvautua tekniseen ja hallinnolliseen apuun.

3 artikla

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitettuihin toimiin kuuluvina ovat tukikelpoisia erityisesti esitelmätilaisuudet, seminaarit, tutustumiskäynnit, julkaisut, mediatuotanto ja -toimet, osallistuminen kansainvälisesti merkittäviin tapahtumiin sekä kokemustenvaihto-ohjelmat.
2. Edellä 2 artiklassa tarkoitettut toimet valitaan yleisillä valintaperusteilla, jollaisia ovat:
 - a) hankkeen laatu,
 - b) hyvä kustannus-hyötysuhde.

4 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettu yhteisön rahoitus toteutetaan budjettivallan käyttäjän päättämien vuosittaisten määrärahojen rajoissa.

5 artikla

Komissio huolehtii siitä, että tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi toteutettavat toimet ja yhteisön hankkeet ovat johdonmukaisia ja niillä täydennetään yhteisön muita toimenpiteitä.

6 artikla

Komissio huolehtii tämän asetuksen nojalla rahoitetun toiminnan moitteettoman ja tehokkaan toteuttamisen seurannasta ja valvonnasta. Komission valtuuttamilla henkilöillä on lupa tarkastaa näitä toimia paikalla, myös otantaa käyttäen.

7 artikla

Komissio arvioi, tarpeellisenä pitämissään tapauksissa, tämän asetuksen nojalla rahoitettuja toimia.

8 artikla

Komissio esittää joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Ensimmäinen kertomus esitetään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001.

9 artikla

Tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä mahdollisesti tarvittavat siirtymätoimenpiteet vahvistetaan 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksen (ETY) N:o 1258/1999 11 artiklalla perustettu Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto, jäljempänä 'komitea'.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.
4. Komissio ilmoittaa komitealle tämän mukaisista suunnitelluista tai toteutetuista toimenpiteistä.

11 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 17 päivänä huhtikuuta 2000.

Neuvoston puolesta
L. CAPOULAS SANTOS
Puheenjohtaja

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 815/2000,
annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä huhtikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä huhtikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo	
0702 00 00	052	128,3	
	068	107,0	
	204	87,1	
	624	174,8	
	999	124,3	
0707 00 05	052	104,5	
	068	66,8	
	999	85,7	
0709 90 70	052	75,9	
	204	41,5	
	999	58,7	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	82,1	
	204	37,2	
	212	40,6	
	220	33,8	
	624	48,9	
	999	48,5	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	80,2	
	400	98,6	
	404	92,4	
	508	81,4	
	512	93,7	
	528	86,2	
	720	126,3	
	800	174,4	
	804	84,9	
	999	102,0	
	0808 20 50	388	76,9
		512	77,6
528		78,4	
720		57,3	
804		151,1	
999		88,3	

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 816/2000,**annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000,****yhteisön Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian, Bulgarian sekä Romanian kanssa tekemissä sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti huhtikuussa 2000 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3066/95 säädetyn sianliha-alan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä asetusten (ETY) N:o 2698/93 ja (EY) N:o 1590/94 kumoamisesta 29 päivänä syyskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1898/97 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 618/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tuontitodistushakemuksia on jätetty vuoden 2000 toista vuosineljänneistä varten käytettävissä olevia määriä pienemmistä määristä, minkä vuoksi ne voidaan hyväksyä täysimääräisinä.
- (2) On suotavaa kiinnittää toimijoiden huomiota siihen, että todistuksia saadaan käyttää ainoastaan niiden tuotteiden

osalta, jotka ovat kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1898/97 mukaisesti ajanjaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään liitteessä I tarkoitettuna määrinä.
2. Todistuksia saadaan käyttää ainoastaan kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisten tuotteiden osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä huhtikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä huhtikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 267, 30.9.1997, s. 58.⁽²⁾ EYVL L 82, 19.3.1998, s. 35.

LIITE

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
1	100,0
2	100,0
3	100,0
4	100,0
H1	100,0
H2	100,0
5	100,0
6	100,0
7	100,0
8	100,0
9	100,0
10/11	100,0
12/13	100,0
14	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 817/2000,**annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000,****huhtikuussa 2000 jätettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä koskien tuontitariffikiintiöiden avaamista ja hallintaa sianliha-alalla tiettyjen tuotteiden osalta 1 päivän huhtikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 2000 välisellä kaudella**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tuontitariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta sianliha-alalla 28 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1486/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1409/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Tuontilupahakemuksia on jätetty vuoden 2000 toista vuosineljänneistä varten käytettävissä olevia määriä pienemmistä määristä, minkä vuoksi ne voidaan hyväksyä täysimääräisinä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään liitteen mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 asetuksen (EY) N:o 1486/95 mukaisesti jätetyt tuontitodistushakemukset.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä huhtikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä huhtikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 58.⁽²⁾ EYVL L 164, 30.6.1999, s. 51.

LIITE

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 818/2000,**annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000,****huhtikuussa 2000 jätettyjen tiettyjä sianliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä tiettyjen sianlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyin järjestelmän mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen sianlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyin tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sianliha-alalla 22 päivänä kesäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1432/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2068/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tuontitodistushakemuksia on jätetty vuoden 2000 toista vuosineljänneksen varten käytettävissä olevia määriä pienemmistä määristä, minkä vuoksi ne voidaan hyväksyä täysimääräisinä.
- (2) Olisi määritettävä seuraavan jakson käytettävissä oleva määrä.
- (3) On aiheellista kiinnittää toimijoiden huomiota siihen, että todistuksia voidaan käyttää ainoastaan sellaisten

tuotteiden osalta, jotka ovat kaikkien tällä hetkellä yhteisössä voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Hyväksytään liitteen I mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 asetuksen (EY) N:o 1432/94 mukaisesti jätetyt tuontitodistushakemukset.
2. Jakson 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2000 kymmenen ensimmäisen päivän aikana voidaan jättää tuontitodistushakemuksia liitteessä II tarkoitettulle kokonaismäärälle asetuksen (EY) N:o 1432/94 säännösten mukaisesti.
3. Todistuksia voidaan käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden osalta, jotka ovat kaikkien tällä hetkellä yhteisössä voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä huhtikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä huhtikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 156, 23.6.1994, s. 14.⁽²⁾ EYVL L 277, 30.10.1996, s. 12.

LIITE I

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
1	100,00

LIITE II

(t)

Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2000 käytettävissä oleva kokonaismäärä
1	3 275

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 819/2000,**annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000,****yhteisön Slovenian kanssa tekemässä sopimuksessa määrätyn järjestelmän mukaisesti huhtikuussa 2000 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön Slovenian kanssa tekemän väliaikaisen sopimuksen mukaisen järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sianliha-alalla 26 päivänä maaliskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 571/97⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tuontitodistushakemuksia on jätetty vuoden 2000 toista vuosineljännestä varten käytettävissä olevia määriä pienemmistä määristä, joten ne voidaan hyväksyä täysimääräisinä.
- (2) Olisi määriteltävä ylimenevä osa, joka lisätään seuraavan jakson käytettävissä olevaan määrään.
- (3) On suotavaa kiinnittää toimijoiden huomiota siihen, että todistuksia on mahdollista käyttää ainoastaan niiden tuotteiden osalta, jotka ovat kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 571/97 mukaisesti ajanjaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään liitteessä I tarkoitettun määräisinä.
2. Jakson 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2000 kymmenen ensimmäisen päivän aikana voidaan jättää tuontitodistushakemuksia liitteessä II tarkoitettulle kokonaismäärälle asetuksen (EY) N:o 571/97 säännösten mukaisesti.
3. Todistuksia saadaan käyttää ainoastaan kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisten tuotteiden osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä huhtikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä huhtikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 85, 27.3.1997, s. 56.

LIITE I

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
23	100,00
24	100,00

LIITE II

(t)

Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2000 käytettävissä oleva kokonaismäärä
23	40,0
24	73,5

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 820/2000,
annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000,
tuontitodistusten antamisesta erälle sokerialan EY/MMA-alkuperäkumulaatiotuotteille

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon merentakaisien maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan yhteisöön 25 päivänä heinäkuuta 1991 tehdyn neuvoston päätöksen 91/482/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 97/803/EY⁽²⁾,

ottaa huomioon merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta tulevien sokerialan EY/MMA-alkuperäkumulaatiotuotteiden tuontia koskevista suojatoimenpiteistä 29 päivänä helmikuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 465/2000⁽³⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan yhdessä eräiden CN-koodeihin 1701, 1702, 1703 ja 1704 kuuluvien tuotteiden tuontitodistusten myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä AKT/MMA-alkuperän kasautumisen vuoksi 17 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2553/97⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 3 kohdan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 465/2000 1 artiklan mukaisesti EY/MMA-alkuperän kasautuminen myönnetään asetuksen voimassaoloaikana 3 340 tonnin määrälle CN-koodeihin 1701, 1806 10 30 ja 1806 10 90 kuuluvaa sokeria. Maaliskuussa 2000 on myönnetty tuontitodistuksia 3 000 tonnin sokerimäärästä.
- (2) Vuoden 2000 huhtikuussa kansallisille viranomaisille esitettiin asetuksen (EY) N:o 465/2000 mukaisesti kolme hakemusta tuontitodistusten antamiseksi kokonaisuudessaan, joka ylitti käytettävissä olevan 340 tonnin määrän.

(3) Asetuksen (EY) N:o 465/2000 2 artiklassa yhdessä asetuksen (EY) N:o 2553/97 5 artiklan 3 kohdan kanssa säädetään, että komissio antaa asetuksen, jossa vahvistetaan kaikkiin jätettyihin hakemuksiin sovellettava yhtenäinen vähennyskerroin, ja keskeyttää uusien hakemusten jättämisen asetuksen voimassaoloajaksi, jos tuontitodistushakemukset johtavat vuosittaisen 3 340 tonnin sokerimäärän ylitykseen.

(4) Komission on näin ollen vahvistettava tuontitodistuksen antamiseen sovellettava vähennyskerroin ja keskeytettävä asetuksen (EY) N:o 465/2000 mukaisten uusien todistushakemusten jättäminen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään asetuksen (EY) N:o 465/2000 2 artiklan mukaisesti 7 päivänä huhtikuuta 2000 CN-koodiin 1701 99 10 kuuluvasta 2 500 tonnin, 750 tonnin ja 340 tonnin sokerimäärästä esitettyjä tuontitodistushakemuksia 9,47075 prosenttia haetusta määrästä.

2 artikla

Uusien todistushakemusten jättäminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 465/2000 voimassaoloajaksi.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä huhtikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 263, 19.9.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 329, 29.11.1997, s. 50.

⁽³⁾ EYVL L 56, 1.3.2000, s. 39.

⁽⁴⁾ EYVL L 349, 19.12.1997, s. 26.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 821/2000,
annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000,
asetuksessa (EY) N:o 1374/98 avattuihin tariffikiintiöihin kuuluville maitotuotteille huhtikuussa
2000 käyttöön otettujen tuontitodistusten hyväksyttävyydestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-
järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston
asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon tuontijärjestelmän soveltamista koskevista
yksityiskohtaisista säännöistä ja tariffikiintiöiden avaamisesta
maito- ja maitotuotealalla 29 päivänä kesäkuuta 1998 annetun
komission asetuksen (EY) N:o 1374/98 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on
muutettuna asetuksella (EY) N:o 249/2000 ⁽³⁾, ja erityisesti sen
14 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksen (EY) N:o 1374/98 liitteessä II mainituista tuotteista
on esitetty hakemuksia määristä, jotka ovat suuremmat kuin

käytettävissä olevat määrät. Tämän vuoksi olisi vahvistettava
osituskerroin haettujen määrien vähentämiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1374/98 nojalla kaudeksi 1 päivästä huhti-
kuuta 30 päivään kesäkuuta 2000 esitetyt, liitteessä mainittuja,
asetuksen (EY) N:o 1374/98 liitteen II järjestysnumeroihin
kuuluvia tuotteita koskevat haetut tuontitodistusmäärät
määräytyvät ilmoitettujen osituskertoimien mukaan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä huhtikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä huhtikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 185, 30.6.1998, s. 21.

⁽³⁾ EYVL L 26, 2.2.2000, s. 4.

LIITE

Järjestysnumero asetuksen (EY) N:o 1374/98 liitteessä II	Järjestysnumero TARIC	AJANJAKSO: huhtikuu — kesäkuu 2000 Osituskerroin
36	09.4590	0,0052
37	09.4599	0,0015
39	09.4591	0,1904
40	09.4592	0,0396
41	09.4593	—
42	09.4594	0,0069
44	09.4595	0,0043
47	09.4596	0,0018

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 822/2000,
annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000,
perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomien tavaroiden vientitodistuksiin sovellettavasta,
asetuksen (EY) N:o 1222/94 6 b artiklassa säädetystä vähennyskertoimesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2491/98 ⁽²⁾, sekä erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden viennin myöntämisyjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1222/94 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 701/2000 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 6 b artiklan 6 ja 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jo myönnettyjä todistuksia vastaavien haettujen tukien yhteenlaskettu määrä on 305 159 263 euroa. Kun tämä määrä, johon on lisätty ajanjaksolla 10 päivästä 14

päivään huhtikuuta 2000 tehtyjä hakemuksia vastaava määrä, muunnetaan kokonaisuudeksi vuositasolla, komissio ei välttämättä voi taata täyttävänsä sille asetuksen (EY) N:o 1222/94 6 b artiklan 8 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia.

- (2) Edellä tarkoitettujen viikojen aikana todistusten muodossa haettuihin määriin olisi sovellettava kerrointa, joka laskeaan 6 b artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Ajanjaksolla 10 päivästä 14 päivään huhtikuuta 2000 haetuissa todistuksissa oleviin määriin sovelletaan vähennyskerrointa, joka on 0,68.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä huhtikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä huhtikuuta 2000.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 309, 19.11.1998, s. 28.

⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EYVL L 83, 4.4.2000, s. 6.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 823/2000,
annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000,
perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta linjaliikennettä harjoittavien varustamoiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin (konsortiot)**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta linjaliikennettä harjoittavien varustamoiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin (konsortiot) 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 479/92 ⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, ja erityisesti sen 1 artiklan,

on julkaisut luonnoksen tästä asetuksesta ⁽²⁾,

on kuullut meriliikenteen alan kilpailurajoituksia ja määrävää markkina-asemaa käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 479/92 nojalla komissiolla on toimivalta soveltaa perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohtaa tiettyyn ryhmään varustamoiden välisiä sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja (konsortiot), jotka koskevat liikennepalvelujen yhteistä käyttöä ja voivat niiden osapuolina olevien varustamoiden välille aikaansaamansa yhteistyön vuoksi rajoittaa kilpailua yhteismarkkinoilla ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, jolloin niitä saattaa koskea perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan kielto.
- (2) Komissio on käyttänyt tätä toimivaltaansa antamalla komission asetuksen (EY) N:o 870/95 (konsortiot) ⁽³⁾. Tähän asti saatujen kokemusten perusteella voidaan määrittellä sellaisten konsortioiden ryhmä, joka voi kuulua 81 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, mutta jonka tavallisesti voidaan täyttävän 81 artiklan 3 kohdassa määrätty edellytykset.
- (3) Komissio on asianmukaisesti ottanut huomioon merikuljetusten erityisominaisuudet. Nämä erikoisuudet muodostavat komissiolle myös tärkeän arviointitekijän tutkittaessa konsortioita, jotka eivät kuulu tämän ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan.

(4) Konsortiot, sellaisina kuin ne on määritelty tässä asetuksessa, parantavat yleensä osaltaan linjaliikennepalvelujen kannattavuutta ja laatua rationalisoimalla jäsenyhtiöiden toimintoja ja tarjoamalla mittakaavaetuja laivojen ja satamapalvelujen käytössä. Ne edistävät osaltaan myös teknistä ja taloudellista kehitystä helpottamalla ja kannustamalla erityisesti konttien käytön kehittämistä sekä laivojen kapasiteetin tehokkaampaa hyödyntämistä.

(5) Konsortioiden tarjoamien merikuljetuspalvelujen käyttäjät saavat yleensä kohtuullisen osuuden tuottavuuden ja palvelun paranemisesta koituvasta hyödystä. Nämä edut voivat näkyä muun muassa liikennöinnin lisääntymisenä ja käyntisatamien lukumäärän kasvuna tai näiden parempana järjestelyinä, samoin kuin palveluiden parempana laatuna ja yksilöllisyytenä, joka on seurausta nykyaikaisempien laivojen ja kaluston käytöstä, mukaan lukien satamapalvelut. Käyttäjät voivat hyötyä konsortioista tehokkaasti ainoastaan, jos konsortioiden hoitaman liikenteen alalla on riittävästi kilpailua.

(6) Sen vuoksi näihin sopimuksiin olisi sovellettava ryhmäpoikkeusta, jos ne eivät anna asianomaisille yrityksille mahdollisuutta poistaa kilpailua kyseisen liikenteen olennaiselta osalta. Meriliikenteen markkinoiden jatkuvien vaihteluiden ja sopimuspuolten konsortiosopimusten ehtoihin tai näiden sopimusten alaisiin toimintoihin tekemien lukuisten muutosten huomioon ottamiseksi tämän asetuksen tavoitteena on selvittää niitä edellytyksiä, jotka konsortioiden on täytettävä ollakseen oikeutettuja asetuksessa myönnettyyn ryhmäpoikkeukseen.

(7) Yksi konsortion perusominaisuuksista yhteisen palvelun järjestämiseksi ja ylläpitämiseksi on kyky mukauttaa kapasiteettia. Konsortion perusominaisuuksiin ei kuulu se, että tietty prosentti sen puitteissa käytettyjen laivojen kapasiteetista jää käyttämättä.

(8) Tällä asetuksella myönnetyn ryhmäpoikkeuksen tulisi koskea sekä linjakonferenssissa että tällaisten konferenssien ulkopuolella toimivia konsortioita, mutta se ei kata kuljetusmaksujen yhteistä vahvistamista.

⁽¹⁾ EYVL L 55, 29.2.1992, s. 3.

⁽²⁾ EYVL C 379, 31.12.1999, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 89, 21.4.1995, s. 7.

- (9) Kuljetusmaksujen vahvistaminen kuuluu perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan yksityiskohtaisesta soveltamisesta meriliikenteeseen 22 päivänä joulukuuta 1986 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 4056/86⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla. Konsortion jäsenten, jotka toivovat voivansa vahvistaa maksut yhteisesti ja jotka eivät täytä asetuksen (ETY) N:o 4056/86 perusteita, on pyydyttävä yksittäispoikkeusta.
- (10) Ensimmäisenä ryhmäpoikkeukseen liittyvistä edellytyksistä olisi varmistettava, että kohtuullinen osuus kasvanneen tehokkuuden tuomasta hyödystä ja konsortioista koituvasta muusta hyödystä siirtyy kuljetuksen käyttäjille.
- (11) Tätä 81 artiklan 3 kohdan vaatimusta on pidettävä täytettynä, kun konsortio on yhdessä tai useammassa kolmesta seuraavassa kuvaillusta tilanteesta:
- Sen konferenssin jäsenten kesken, jossa konsortio toimii, on tehokasta hintakilpailua riippumattoman kuljetusmaksujen vahvistamisen ("independent rate action") vuoksi.
 - Sen konferenssin sisällä, jossa konsortio toimii, on tarjottujen palvelujen osalta olemassa riittävästi tehokasta kilpailua konsortion jäsenten ja toisten sellaisten konferenssin jäsenten välillä, jotka eivät ole konsortion jäseniä, koska konferenssisopimus nimenomaan sallii konsortioiden tarjota omia palvelujärjestelyjä; konsortio voi esimerkiksi tarjota yksinään toimituksia juuri oikeaan tarpeeseen ("just in time delivery") tai kehittyneitä organisaatioiden välistä tiedonsiirtoa ("electronic data interchange (EDI)"), jonka avulla käyttäjille on mahdollista ilmoittaa milloin tahansa, missä niiden tavarat ovat, taikka konsortion tarjoaman liikennöinnin ja satamassa käyntien määrän merkittävää kasvua suhteessa konferenssin tarjoamaan.
 - Konsortion jäsenet kohtaavat tehokasta todellista tai mahdollista kilpailua sellaisten varustamoiden taholta, jotka eivät ole konsortion jäseniä, riippumatta siitä, toimiiko asianomaisessa liikenteessä tai liikenteissä konferenssia.
- (12) Tämän saman 81 artiklan 3 kohdan vaatimuksen täyttämiseksi on myös säädettävä edellytyksestä, jonka tarkoituksena on edistää yksilöllistä kilpailua palvelun laadusta konsortion jäsenten välillä sekä konsortion jäsenten ja muiden liikenteessä tai liikenteissä toimivien varustamoiden välillä.
- (13) Ehtona pitäisi olla, että konsortiot ja niiden jäsenet eivät saisi tietyllä reitillä käyttää sellaisia kuljetusmaksuja tai -ehtoja, jotka ovat erilaiset ainoastaan kuljetettujen tavaroiden lähtö- tai määräraan mukaan ja aiheuttavat siten joillekin satamille, rahdinantajille, varustamoille tai kuljetukseen liittyvien palvelujen tarjoajille haitallista kaupan vääristymistä yhteisössä, jollei tällaisia hintoja tai ehtoja voida perustella taloudellisin näkökohdin.
- (14) Ehtojen tarkoituksena tulisi myös olla konsortioiden estäminen soveltamasta kilpailunrajoituksia, jotka eivät ole välttämättömiä poikkeuksen myöntämisen perusteena olevien tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämän vuoksi konsortiosopimusten on sisällettävä määräys, joka sallii jokaiselle sopimuksen jäsenvarustamolle konsortion jättämisen kohtuullisen irtisanomisajan jälkeen. On kuitenkin syytä säätää voimakkaasti integroituneita ja/tai korkean investointiasteen konsortioita koskevasta pitemmästä irtisanomisajasta, jotta otettaisiin huomioon niiden perustamiseksi tehdyt suuret investoinnit ja yhden jäsenen lähtemisestä aiheutuvat laajemmat uudelleenjärjestelyt. Olisi myös säädettävä, että konsortion toimiessa yhteisen markkinointirakenteen mukaisesti jokaisella konsortion jäsenellä on oikeus harjoittaa itsenäistä markkinointia ilmoitettuaan tästä riittävän ajoissa etukäteen.
- (15) Poikkeus on rajoitettava konsortioihin, jotka eivät voi poistaa kilpailua kyseisten palvelujen olennaiselta osalta.
- (16) Jotta poikkeuksen myöntämistä varten voitaisiin arvioida tehokkaan kilpailun esiintyminen kaikilla markkinoilla, joilla konsortio toimii, on otettava huomioon sekä niiden satamien välinen suora liikenne, joihin konsortio liikennöi, että muiden linjaliikennepalvelujen kilpailu konsortion satamat mahdollisesti korvaavista satamista ja tarvittaessa muut liikennemuodot.
- (17) Tällä asetuksella myönnetty ryhmäpoikkeus on sovellettavissa vain sillä edellytyksellä, että yksilläkään markkinoilla, joilla konsortio toimii, sen markkinaosuus ei ylitä tiettyä kokoa.
- (18) Konferenssissa toimivien konsortioiden markkinaosuuden on oltava pienempi, koska kyseiset sopimukset ovat päällekkäisiä noudatetun rajoittavan sopimuksen kanssa.
- (19) On kuitenkin aiheellista tarjota konsortioille, jotka ylittävät tässä asetuksessa vahvistetut rajat tietyllä prosenttimäärällä mutta joihin kohdistuu liikenteessä, jossa ne toimivat, edelleen tehokasta kilpailua, yksinkertaistettu menettely, jotta ne voisivat hyötyä ryhmäpoikkeuksen tarjoamasta oikeusvarmuudesta. Tällaisen menettelyn olisi samalla mahdollistettava komissiolle tehokas seuranta ja sopimusten hallinnollisen valvonnan yksinkertaistaminen.
- (20) Ottaen huomioon merikuljetusten erityisnäkökohdat konsortioiden, jotka ylittävät rajan, olisi kuitenkin voitava saada poikkeus yksittäispäätöksillä, jos ne täyttävät 81 artiklan 3 kohdan edellytykset.

⁽¹⁾ EYVL L 378, 31.12.1986, s. 4.

- (21) Tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan konsortion jäsenten välillä tehtyihin sopimuksiin. Tämän vuoksi ryhmäpoikkeus ei saisi koskea rajoittavia sopimuksia, jotka on tehty toisaalta konsortioiden välillä tai yhden tai useamman niiden jäsenen välillä ja toisaalta muiden varustamoiden välillä, kuten ei myöskään samaa liikennettä harjoittavien konsortioiden tai näiden konsortioiden jäsenten välisiä rajoittavia sopimuksia.
- (22) Poikkeukseen olisi liitettävä myös tiettyjä velvoitteita. Tältä osin kuljetuksen käyttäjien on aina voitava tutustua konsortion jäsenten yhteisesti tarjoamien meriliikenteen kuljetuspalvelujen ehtoihin. On säädettävä konsortioiden ja kuljetuksen käyttäjien välisestä todellisten ja tehokaiden neuvotteluiden menettelystä, joka koskee sopimusten soveltamisalaan kuuluvia toimintoja. Tässä asetuksessa täsmennetään myös, mitä on ymmärrettävä todellisilla ja tehokkailla neuvotteluilla, sekä näissä neuvotteluissa noudatettavat tärkeimmät menettelytavat. Olisi säädettävä pakollisesta neuvottelemisesta, joka rajoittuu konsortioiden harjoittamien varsinaisten toimintojen alueelle.
- (23) Tällaiset neuvottelut ovat omiaan varmistamaan merikuljetuspalvelujen tehokkaamman toiminnan, jossa otetaan huomioon käyttäjien tarpeet. Tämän vuoksi olisi myönnettävä poikkeus tietyille rajoittaville käytännöille, jotka voivat olla seurausta näistä neuvotteluista.
- (24) Tätä asetusta sovellettaessa ylivoimaiseksi esteeksi katsotaan ne tilanteet, joita Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä on sellaisina pidetty.
- (25) On myös syytä säätää välimiespäätösten ja osapuolten hyväksymien sovittelijoiden suositusten ilmoittamisesta välittömästi komissiolle, jotta komissio voisi tarkistaa, että ne eivät vapauta konsortioita asetuksessa säädetyistä edellytyksistä ja velvoitteista eivätkä siten riko perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan määräyksiä.
- (26) Asetuksen (ETY) N:o 479/92 6 artiklan mukaisesti on määriteltävä tapaukset, joissa komissio voi peruuttaa yrityksiltä ryhmäpoikkeuksen.
- (27) 11 konsortiota hyötyi asetukseen (EY) N:o 870/95 sisältyvästä ryhmäpoikkeuksesta soveltamalla asetuksessa säädettyä vastustamismenettelyä, jonka avulla komission oli mahdollista tarkistaa erityisesti, että konsortioihin kohdistui tehokasta kilpailua. Koska olosuhteet eivät näytä muuttuneen, näihin konsortioihin kohdistuu edelleen tehokasta kilpailua; näille konsortioille olisi tämän vuoksi edelleenkin myönnettävä poikkeus tällä asetuksella säädettyjen ehtojen nojalla.
- (28) Asetuksen (ETY) N:o 4056/84 12 artiklassa tarkoitettuja hakemuksia ei tarvitse tehdä sopimuksista, joihin ilman eri toimenpiteitä sovelletaan tämän asetuksen mukaista poikkeusta. Perustellun epäilyn ollessa kyseessä yritysten

olisi kuitenkin voitava pyytää komissiolta selvitystä sopimustensa yhteensopivuudesta tämän asetuksen kanssa.

- (29) Tämä asetusta ei estä perustamissopimuksen 82 artiklan soveltamista.
- (30) Koska asetuksen (EY) N:o 870/95 voimassaolo päättyy, on aiheellista antaa uusi asetusta, jolla ryhmäpoikkeus uusitaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

MÄÄRITELMÄT JA SOVELTAMISALA

1 artikla

Soveltamisala

Tämä asetusta koskee konsortioita ainoastaan, jos ne tarjoavat kansainvälisiä linjaliikenteen kuljetuspalveluita, joiden lähtö- tai määräpaikkana on yksi tai useampi yhteisön satama.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 'konsortioilla' sopimusta vähintään kahden sellaisen laivoja käyttävän kuljetusyrittäjän välillä, jotka tarjoavat säännöllisiä kansainvälisiä linjaliikennepalveluita yksinomaan tavarankuljetuksen osalta pääasiallisesti kontteja käyttäen yhdessä tai useammassa liikenteessä, ja jonka tavoitteena on luoda yhteistyötä merikuljetuspalvelun yhteiseksi tarjoamiseksi parantamalla palveluja, joita kukin konsortion jäsen konsortion puuttuessa tarjoaisi yksinään rationalisoidakseen toimintansa teknisten, toiminnallisten ja/tai kaupallisten järjestelyjen keinoin, lukuun ottamatta hintojen määrittämistä,
- 'linjaliikenteellä' tavaroiden kuljetusta, joka tapahtuu säännöllisellä tavalla tietyllä reitillä tai reiteillä satamien välillä etukäteen ilmoitetuin aikatauluin ja päivämäärin ja joka on myös tilapäisluontoisesti jokaisen kuljetuksen käyttäjän käytettävissä maksua vastaan,
- 'palvelujärjestelyllä' yhden tai useamman kuljetuksen käyttäjän ja konsortion yksittäisen jäsenen tai konsortion välistä sopimusjärjestelyä, jonka mukaan käyttäjä sitoutuu kuljetustamaan tietyn määrän tavaroita tietyn ajanjakson kuluessa, mistä vastineeksi konsortion jäsen tai konsortio antaa käyttäjälle yksittäisen sitoumuksen määrätynlaisen, erityisesti käyttäjän tarpeisiin sovitettun palvelun suorittamisesta,

4. 'kuljetusten käyttäjällä' yritystä (esimerkiksi rahdinantaja, vastaanottaja, huolitsija ja niin edelleen), joka on tehnyt tai näyttää aikovan tehdä konsortion (tai sen jäsenen kanssa) sopimuksen tavaroiden kuljettamisesta, sekä rahdinantajien yhteenliittymää.
5. 'riippumattomalla kuljetusmaksujen vahvistamisella' linja-konferenssin jäsenen oikeutta tarjota muille konferenssin jäsenille tehdyn ennakoilmoituksen jälkeen tavarakohtaisesti kuljetusmaksuja, jotka eroavat konferenssin tariffista.

II LUKU

POIKKEUKSET

3 artikla

Sopimukset, joille myönnetään poikkeus

1. Jollei tässä asetuksessa säädettyistä edellytyksistä ja velvoitteista muuta johdu, perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tämän artiklan 2 kohdassa lueltuihin toimintoihin, jos ne sisältyvät konsortiosopimukseen sellaisina kuin ne on määritelty tämän asetuksen 1 ja 2 artiklassa.
2. Mitä 1 kohdassa säädetään koskee ainoastaan seuraavia toimintoja:
- a) linjaliikenteen kuljetuspalvelujen yhteiseen tarjoamiseen liittyvät toimet, jotka käsittävät ainoastaan seuraavat toiminnot:
- i) kuljetusaikataulujen ja käyntisatamien yhteensovittaminen ja/tai vahvistaminen;
 - ii) laivatilan vaihto, myynti tai ristikkäisvuokraus;
 - iii) laivojen ja/tai satamapalvelujen yhteiskäyttö ("pooling");
 - iv) yhden tai useamman toimiston yhteiskäyttö;
 - v) konttien, kuljetusalustojen ja muun laitteiston asettaminen käyttöön ja/tai näiden laitteistojen vuokrasopimukset, leasing tai ostot;
 - vi) tietoliikennepohjaisen tiedonsiirtojärjestelmän ja/tai yhteisen dokumentaatiojärjestelmän käyttö;
- b) tilapäinen kapasiteetin muuttaminen;
- c) satamaterminaalien ja niihin kuuluvien palvelujen (esimerkiksi proomu- ja ahtauspalvelut) yhteinen käyttö ja hyödyntäminen;
- d) osallistuminen yhteen tai useampiin seuraavista pooleista: lastipooli, tulopooli ja tulospooli;
- e) konsortiolla olevan äänioikeuden yhteinen käyttö konferenssissa, jossa sen jäsenet toimivat, jos äänestys, jossa tätä yhteisoikeutta käytetään, koskee konsortion varsinaisia toimintoja;
- f) yhteinen markkinointirakenne ja/tai yhteisen konnossementin laatiminen;

- g) mikä tahansa muu a—f kohdassa mainittuihin toimintoihin liittyvä toiminto, joka on välttämätön niiden toteuttamiselle.

3. Edellä olevan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetuiksi liitännäistoiminnoiksi katsotaan erityisesti seuraavat lausekkeet:

- a) konsortion jäsenten velvoittaminen käyttämään asianomaisessa liikenteessä tai liikenteissä konsortiolle osoitettuja aluksia ja pidättymään laivatilan vuokrauksesta kolmansien osapuolten omistamilta aluksilta;
- b) konsortion jäsenten velvoittaminen siihen, että ne eivät osoita tai vuokraa laivatilaa asianomaisessa liikenteessä tai liikenteissä toimiville muille laivoja käyttäville kuljetusyrittäjille ilman muiden konsortion jäsenten ennalta antamaa suostumusta.

4 artikla

Kapasiteetin käyttämättä jättäminen

Edellä 3 artiklassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta konsortioon, jos konsortio sisältää järjestelyjä olemassa olevan kapasiteetin jättämiseksi käyttämättä siten, että konsortiossa osallisina olevat varustamot pidättäytyvät käyttämästä tiettyä prosenttimäärää konsortiossa liikennävien laivojen kapasiteeteista.

III LUKU

POIKKEUSTEN EDELLYTYKSET

5 artikla

Perusedellytys poikkeuksen myöntämiselle

Edellä 3 artiklassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta, ellei yksi tai useampi jäljempänä kuvatusista kolmesta edellytyksestä täyty:

- a) Sen konferenssin jäsenten välillä, jossa konsortio toimii, on olemassa tehokasta hintakilpailua, koska konferenssisopimuksen nojalla jäsenillä on joko lakisääteisen veloitteen vuoksi tai muuten oikeus riippumattomaan kuljetusmaksujen vahvistamiseen jokaisen konferenssin tariffissa määrätyn kuljetusmaksun suhteen.
- b) Konferenssin jäsenten välillä on konferenssissa, jossa konsortio toimii, riittävästi tehokasta kilpailua tarjottujen palvelujen osalta, koska konferenssisopimuksessa nimenomaan sallitaan se, että konsortio tarjoaa omia palvelujärjestelyitä niiden muodosta riippumatta, jotka liittyvät tarjottujen kuljetuspalvelujen määrään ja laatuun, sekä mukauttaa vapaasti milloin tahansa tarjoamiaan palveluja kuljetuksen käyttäjien erityisvaatimusten täyttämiseksi.
- c) Konsortion jäsenet kohtaavat tehokasta, todellista tai mahdollista kilpailua sellaisten varustamoiden taholta, jotka eivät ole konsortion jäseniä, riippumatta siitä, toimiiko asianomaisessa liikenteessä tai liikenteissä konferenssia.

6 artikla

Markkinaosuuteen liittyvät edellytykset

1. Saadakseen 3 artiklassa säädetyn poikkeuksen konsortiolla on oltava kaikilla markkinoilla, joilla se toimii, alle 30 prosentin markkinaosuus laskettuna kuljetettujen tavaroiden määränä (rahtitonneina tai TEU:na), kun se toimii konferenssissa, ja alle 35 prosentin osuus, kun se toimii konferenssin ulkopuolella.

2. Edellä 3 artiklassa säädettyä poikkeusta sovelletaan edelleen, kun tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä markkinaosuutta ei kahden peräkkäisen kalenterivuoden kuluessa ylitetä enemmän kuin kymmenesosalla.

3. Jos jompikumpi 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista kynnyksistä ylitetään, 3 artiklassa säädettyä poikkeusta jatketaan kuuden kuukauden ajan sen kalenterivuoden lopusta, jonka aikana ylitys on tapahtunut. Tämä jakso pidennetään kahdeksitoista kuukaudeksi ylityksen johtuessa siitä, että muu kuin konsortiossa jäsenenä oleva liikennöitsijä lopettaa toiminnan markkinoilla.

7 artikla

Vastustamismenettely

1. Tämän asetuksen 3 ja 10 artiklassa säädettyä poikkeusta sovelletaan myös konsortioihin, joiden markkinaosuus kaikilla markkinoilla, joilla ne toimivat, ylittää 6 artiklassa määritellyt rajat, mutta ei ylitä 50:tä prosenttia yhdelläkään kyseisistä markkinoista edellyttäen, että kyseisistä sopimuksista ilmoitetaan komission asetuksen (EY) N:o 2843/98⁽¹⁾ säännösten mukaisesti komissiolle eikä komissio kuuden kuukauden kuluessa vastusta poikkeusta.

Kuuden kuukauden määräaika lasketaan siitä päivästä, jona ilmoitus tulee voimaan asetuksen (EY) N:o 2843/98 4 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan ainoastaan, jos ilmoitus tai sen mukana seuraava tiedonanto liittyvät erityisesti tähän artiklaan.

3. Komissio voi vastustaa poikkeusta.

Komissio vastustaa poikkeusta, jos jäsenvaltio pyytää sitä kolmen kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoituksen välittämisestä jäsenvaltiolle. Tämän pyynnön on perustuttava perustamissopimuksen kilpailusääntöihin liittyviin syihin.

4. Komissio voi milloin tahansa peruuttaa vastustuksensa. Jos vastustus johtuu jäsenvaltion pyynnöstä ja tämä pysyy vaatimuksessaan, vastustusta ei kuitenkaan voida peruuttaa ennen kuin meriliikenteen alan kilpailurajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevää neuvoo-antavaa komiteaa on kuultu.

5. Jos vastustus peruutetaan, koska asianomaiset yritykset ovat osoittaneet, että 81 artiklan 3 kohdan edellytykset on täytetty, poikkeus tulee voimaan ilmoituspäivänä.

(¹) EYVL L 354, 30.12.1998, s. 22.

6. Jos vastustus peruutetaan, koska asianomaiset yritykset ovat muuttaneet sopimusta 81 artiklan 3 kohdan edellytysten täyttämiseksi, poikkeus tulee voimaan päivänä, jona muutokset tulevat voimaan.

7. Jos komissio vastustaa poikkeusta, eikä vastustusta peruuteta, ilmoituksen vaikutuksiin sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 4056/86 II jakson säännöksiä.

8 artikla

Muut ehdot

Muut ehdot 3 ja 10 artiklassa säädetyn poikkeuksen saamiseksi ovat seuraavat:

- a) Konsortion on annettava kaikille jäsenilleen mahdollisuus tarjota erillissopimuksella omat yksilöllistetyt palvelujärjestelynsä.
- b) Konsortiosopimuksen on annettava jäsenyrityksille oikeus jättää konsortio ilman taloudellista tai muuta seuraamusta, kuten erityisesti velvoitetta lopettaa kuljetustoimintonsa asianomaisessa liikenteessä tai liikenteissä ja pidättymistä aloittamasta kyseistä toimintaa uudelleen ennen tietyin ajanjakson päättymistä. Tähän oikeuteen kuuluu enintään kuuden kuukauden pituinen irtisanomisaika, joka voidaan antaa sopimuksen voimaantulosta alkavan 18 kuukauden ajanjakson jälkeen.

Voimakkaasti integroituneen konsortion, jolla on tulospooli ja/tai hyvin korkea investointiaste konsortion jäsenten erityisesti konsortion perustamisen vuoksi ostamien tai vuokraamien laivojen vuoksi, irtisanomisaika on kuitenkin enintään kuusi kuukautta, joka voidaan myöntää sopimuksen voimaantulosta alkavan 30 kuukauden jakson jälkeen.

- c) Kun konsortio toimii yhteisen markkinointirakenteen mukaisesti, jokaisella konsortion jäsenellä on oltava minkään seuraamuksen uhkaamatta mahdollisuus itsenäiseen markkinointiin enintään kuuden kuukauden irtisanomisajan jälkeen.
- d) Konsortio tai sen jäsenet eivät saa tuottaa haittaa yhteismarkkinoilla satamille, käyttäjille tai kuljettajille soveltamalla samojen tavaroiden kuljetukseen sopimukseen kuuluvalla alueella kuljetusmaksuja tai -ehtoja, jotka ovat erilaiset ainoastaan kuljetettujen tavaroiden lähtö- tai määräämään tai lastaus- tai purkusataman mukaan, jollei tällaisia hintoja tai ehtoja voida perustella taloudellisin näkökohdin.

IV LUKU

VELVOITTEET

9 artikla

Poikkeukseen liittyvät velvoitteet

1. Edellä 3 artiklassa ja jäljempänä 13 artiklan 1 kohdassa säädettyihin poikkeuksiin liittyvät seuraavat tämän artiklan 2—5 kohdassa säädetty velvoitteet:

2. Todellisia ja tehokkaita neuvotteluita käydään käyttäjien tai niiden edustusorganisaatioiden ja konsortion välillä ratkaisujen löytämiseksi kaikkiin tärkeisiin kysymyksiin, lukuun ottamatta vähäpätöisiä ja luonteeltaan pelkästään toiminnallisia kysymyksiä; nämä tärkeät kysymykset koskevat konsortion tai sen jäsenten tarjoamien säännöllisten merikuljetuspalvelujen ehtoja ja laatua.

Näitä neuvotteluja käydään aina kun mikä tahansa edellä mainituista osapuolista niitä pyytää.

Todellisilla ja tehokkailla neuvotteluilla tarkoitetaan neuvotteluita, jotka käydään ennen sen toimenpiteen toteuttamista, joka on neuvotteluiden aiheena muulloin kuin ylivoimaisen esteen sattuessa. Jos konsortion jäsenten on ylivoimaisen esteen vuoksi pakko soveltaa päätöstä ennen kuin neuvotteluja on käyty, pyydetty neuvottelut on käytävä kymmenen työpäivän kuluessa pyynnön esittämisen päivämäärästä. Paitsi ylivoimaisen esteen tapauksissa, joihin on viitattava toimenpidettä koskevassa ilmoituksessa ei ennen neuvottelujen käymistä anneta julkista ilmoitusta toimenpiteestä.

Neuvottelumenettely käsittää seuraavat vaiheet:

- a) konsortio antaa ennen neuvotteluja yksityiskohtaiset kirjalliset tiedot toiselle osapuolelle neuvottelujen aiheesta;
- b) näkemysten vaihto tapahtuu osapuolten välillä joko kirjallisesti tai järjestämällä kokouksia taikka näillä kahdella tavalla; näihin kokouksiin osallistuvilla konsortion jäsenten ja rahdinantajien edustajilla on valtuus muodostaa yhteinen näkökanta; osapuolet tekevät parhaansa tämän saavuttamiseksi;
- c) kun yhteiseen näkökantaan ei molempien osapuolten yrityksistä huolimatta päästä, erimielisyys on todettava ja ilmoitettava julkisesti. Kumpikin osapuoli voi saattaa tämän erimielisyyden komission tietoon;
- d) neuvotteluiden päättämiseksi voidaan määrätä kohtuullinen määräaika, mikäli mahdollista molempien osapuolten yhteisestä sopimuksesta. Paitsi poikkeustapauksissa tai osapuolten sopimuksesta tällainen määräaika ei voi olla lyhyempi kuin yksi kuukausi.

3. Konsortion tai sen jäsenten tarjoamien merikuljetuspalvelujen ehdot, mukaan lukien näiden palvelujen laatuun liittyvät ehdot, ja kaikki näitä koskevat muutokset saatetaan pyynnöstä käyttäjien käyttöön kohtuulliseen hintaan, ja niihin voidaan milloin tahansa tutustua kuluitta konsortion jäsenten toimistoissa tai konsortion omissa taikka sen asiamiesten toimistoissa.

4. Konsortion on viipymättä ilmoitettava komissiolle osapuolten hyväksymät välimiestuomiot ja sovittelijoiden suosituksukset, joilla ratkaistaan riitakysymyksiä tämän asetuksen tarkoittamista konsortioiden menettelytavoista.

5. Jokaisen konsortion, joka haluaa hyötyä tämän asetuksen soveltamisesta, on voitava osoittaa komission pyynnöstä ennakoilmoituksella vähintään yhden kuukauden määräajassa, jonka pituuden komissio määrää tapauskohtaisesti, että se täyttää tämän asetuksen 5—8 artiklassa ja tämän artiklan 2 ja 3

kohdassa säädetyt ehdot ja velvoitteet sekä ilmoitettava kyseisestä konsortiosopimuksesta komissiolle tässä määräajassa.

10 artikla

Käyttäjien ja konsortioiden välisiin säännöllisten merikuljetuspalvelujen käyttöä koskeviin sopimuksiin sovellettava poikkeus

Poikkeusta perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiellosta sovelletaan kuljetuksen käyttäjien tai niiden etujärjestöjen ja 3 artiklassa säädettyyn poikkeukseen oikeutetun konsortion välisiin sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jotka koskevat konsortion tarjoamien linjakuljetuspalvelujen ehtoja ja laatua sekä kaikkia näihin palveluihin liittyviä yleisiä kysymyksiä, siinä määrin kuin ne perustuvat 9 artiklan 2 kohdassa säädettyihin neuvotteluihin.

V LUKU

ERINÄISET SÄÄNNÖKSET

11 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Tietoja, jotka on saatu sovellettaessa 7 artiklaa ja 9 artiklan 5 kohtaa, ei voida käyttää muutoin kuin tässä asetuksessa säädettyihin tarkoituksiin.

2. Komissio ja jäsenvaltioiden viranomaiset sekä niiden virkamiehet ja muu henkilöstö eivät saa ilmaista tietoja, jotka ne ovat keränneet tätä asetusta soveltaessaan ja joita niiden laadun takia koskee salassapitovelvollisuus.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan säännökset eivät estä yleisten tietojen tai tutkimusten julkaisemista, jos nämä eivät sisällä yksilöllisiä mainintoja yrityksistä tai yritysten yhteenliittymistä.

12 artikla

Ryhmäpoikkeuksen peruuttaminen

Asetuksen (ETY) N:o 479/92 6 artiklan mukaisesti komissio voi peruuttaa tämän asetuksen soveltamisesta saatavan edun, jos se toteaa, että tiettyssä tapauksessa sopimuksella, päätöksellä tai yhdenmukaistetulla menettelytavalla, johon sovelletaan tämän asetuksen 3 artiklan tai 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti poikkeusta, on kuitenkin tiettyjä vaikutuksia, jotka ovat ristiriitaisia perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdassa määrättyjen edellytysten kanssa tai kielletään perustamissopimuksen 82 artiklassa ja erityisesti kun:

- a) sen konferenssin ulkopuolella, jossa konsortio toimii, tai tietyn konsortion ulkopuolella ei tietyn liikenteen alalla ole tehokasta kilpailua;
- b) konsortio laiminlyö toistuvasti tämän asetuksen 9 artiklassa säädettyjä velvoitteita;

- c) konsortion käyttäytymisellä on perustamissopimuksen 82 artiklan kanssa ristiriitaisia vaikutuksia;
- d) nämä vaikutukset ovat seurausta välimiestuomiosta.

13 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sopimuksiin, jotka ovat voimassa 25 päivänä huhtikuuta 2000 ja täyttävät kyseisenä päivämääränä asetuksessa (EY) N:o 870/95 poikkeuksen myöntämiseksi säädetty edellytykset ja joihin on sovellettu asetuksen 7 artiklan mukaista vastustamismenettelyä.

2. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa asetuksen (EY) N:o 870/95 7 artiklan mukaisesti tehty ilmoitus, jonka osalta kuuden kuukauden määräaika ei ole umpeutunut 25 päivänä huhtikuuta 2000, katsotaan tehdyksi tämän asetuksen 7 artiklan mukaisesti.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä huhtikuuta 2000.

Sitä sovelletaan 25 päivään huhtikuuta 2005 asti.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä huhtikuuta 2000.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 824/2000,
annettu 19 päivänä huhtikuuta 2000,
interventioelinten suorittamaan viljan haltuunottoon sovellettavista menettelyistä sekä menetelmistä viljan laadun määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tavallisen vehnän, durumvehnän, ohran, rukiin, maissin ja durran interventiohinnat vahvistetaan laaduille, jotka vastaavat mahdollisimman tarkkaan yhteisössä korjattujen kyseisten viljojen keskimääräistä laatua.
- (2) Korotuksia ja vähennyksiä käyttämällä voidaan markkinoilla todettuja laatuominaisuuksista johtuvia hintaeroja soveltaa myös interventioon.
- (3) Interventioon ei pitäisi hyväksyä viljoja, jotka eivät puutteellisen laatunsa vuoksi sovellu käyttöön tai varastoitaviksi.
- (4) Intervention tavanomaisen hallinnon yksinkertaistamiseksi ja erityisesti sen mahdollistamiseksi, että jokaisesta interventioon tarjotusta viljasta muodostetaan yhtenäiset erät, olisi vahvistettava vähimmäismäärä, jota pienempiä määriä koskevia tarjouksia interventioelimen ei tarvitse hyväksyä. Voi kuitenkin olla tarpeen säätää suuremmasta vähimmäismäärästä tietyissä jäsenvaltioissa, jotta interventioelimet voisivat ottaa huomioon maassaan vallitsevat tukkukaupan edellytykset ja käytännöt.
- (5) Interventioelimille tehtävän tarjouksen edellytysten ja interventioelinten suorittaman haltuunoton edellytysten on oltava yhteisössä mahdollisimman yhdenmukaiset, jotta vältetään tuottajien eriarvoinen kohtelu.
- (6) Olisi määriteltävä menetelmät tavallisen vehnän, durumvehnän, rukiin, ohran, maissin ja durran laadun määrittämiseksi.
- (7) Jäsenvaltioiden on julkiseen interventiovarastoon sijoitettujen maataloustuotteiden määrien arviointia ja valvontaa koskevista säännöistä 8 päivänä marraskuuta 1996 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2148/96⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 808/1999⁽⁴⁾, säädetyn vuosi-inventaarin laatimisen

lisäksi varmistuttava siitä, että interventioon haltuunotetut erät säilyvät asianmukaisesti.

- (8) Interventioelinten suorittaman viljojen haltuunoton menettelyistä 19 päivänä maaliskuuta 1992 annettuun komission asetukseen (ETY) N:o 689/92⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1664/1999⁽⁶⁾, sekä vertailumenetelmistä viljojen laadun määrittämiseksi 4 päivänä heinäkuuta 1984 annettuun komission asetukseen (ETY) N:o 1908/84⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2507/87⁽⁸⁾, on tehty lukuisia muutoksia. Selkeyden vuoksi kyseiset asetukset olisi korvattava tällä asetuksella.
- (9) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kullakin yhteisössä korjattujen, vähintään 80 tavallisen vehnä-, ruis-, ohra-, maissi- ja durratonnin tai 10 durumvehnätonnin suuruisten yhtenäisten erien haltijalla on oikeus tarjota näitä viljoja interventioelimelle asetuksen (ETY) N:o 1766/92 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina ajanjaksoina.

Interventioelimet voivat kuitenkin vahvistaa suuremman vähimmäismäärän.

2 artikla

1. Tullakseen hyväksytyiksi interventioon viljojen on oltava laadultaan virheettömiä, aitoja ja myyntikelpoisia.

2. Viljoja pidetään laadultaan virheettöminä, aitoina ja myyntikelpoisina, jos niillä on näille viljoille ominainen väri, jos niissä ei ole epätavallista hajua eikä eläviä tuholaisia (punkit mukaan luettuina) missään kehitysvaiheessa, jos ne vastaavat liitteessä I olevia vähimmäislaatuvaatimuksia ja jos ne eivät ylitä yhteisön lainsäädännössä vahvistettuja radioaktiivisuuden sallittuja enimmäistasoja.

Tuotteen radioaktiivisen saastunnan määrä tarkastetaan ainoastaan, jos tilanne niin vaatii, ja vain tarpeellisen ajanjakson ajan. Valvontatoimenpiteiden kesto ja soveltamisala määritetään tarvittaessa asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Jos määrittäykset osoittavat, että tavallisesta vehnästä koostuvan erän Zeleny-luku on 22—30, kyseisestä vehnästä saadun taikinan on oltava tarttumaton ja koneessa leipoutuvaa, jotta erä voidaan katsoa laadultaan virheettömäksi, aidoksi ja myyntikelpoiseksi 1 kohdan merkityksessä.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 288, 9.11.1996, s. 6.

⁽⁴⁾ EYVL L 102, 17.4.1999, s. 70.

⁽⁵⁾ EYVL L 74, 20.3.1992, s. 18.

⁽⁶⁾ EYVL L 197, 29.7.1999, s. 28.

⁽⁷⁾ EYVL L 178, 5.7.1984, s. 22.

⁽⁸⁾ EYVL L 235, 20.8.1987, s. 10.

3. Tässä asetuksessa sovellettavat määritelmät aineksista, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa, esitetään liitteessä II.

Perusviljojen ja muiden viljojen jyvät, jotka ovat vaurioituneita, torajyvien vioittamia tai pilaantuneita, luokitellaan ryhmään "erilaiset epäpuhtaudet", vaikka niissä olevat vauriot kuuluvat muihin ryhmiin.

3 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 5 ja 6 artiklan mukaisesti interventioon tarjottujen viljojen laadun määrittämiseksi käytetään seuraavia menetelmiä:

- 3.1. vertailumenetelmä sellaisten ainesten määrittämiseksi, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa, on liitteessä III esitetty menetelmä;
- 3.2. vertailumenetelmä kosteuspitoisuuden määrittämiseksi on liitteessä IV esitetty menetelmä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin käyttää myös muita liitteessä IV omaksutulle periaatteelle rakentuvia menetelmiä tai ISO 712:1998 -menetelmää tai infrapunatekniikkaan perustuvaa menetelmää. Kiistatapauksessa on käytettävä yksinomaan liitteessä IV esitettyä menetelmää;
- 3.3. vertailumenetelmä durran sisältämien tanniinien määrittämiseksi on ISO 9648:1988 -menetelmä;
- 3.4. vertailumenetelmä vehnästä tehdyn taikinan tarttumattomuuden ja leipoutuvuuden määrittämiseksi on liitteessä V esitetty menetelmä;
- 3.5. vertailumenetelmä tavallisen vehnän jauhettujen jyvien valkuaispitoisuuden määrittämiseksi on Kansainvälisen viljakemian yhdistyksen (ICC) hyväksymä menetelmä, jonka standardit vahvistetaan otsikossa nro 105/2, "Viljojen ja viljatuotteiden valkuaispitoisuuden määrittäminen";

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin käyttää mitä tahansa muuta menetelmää. Siinä tapauksessa niiden on etukäteen todistettava komissiolle, että ICC on hyväksynyt tällä menetelmällä saatujen tulosten vastaavuuden;

- 3.6. tavallisen vehnän jauhettujen jyvien Zeleny-luku määritetään ISO 5529:1992 -menetelmällä;
- 3.7. Hagberg-sakoluku (amylaasin aktiivisuuden mittauskoe) määritetään ISO 3093:1982 -menetelmällä;
- 3.8. vertailumenetelmä läpikuultavuutensa menettäneiden durumvehnän jyvien määrän määrittämiseksi on liitteessä VI esitetty menetelmä;
- 3.9. vertailumenetelmä ominaispainon määrittämiseksi on ISO 7971/2:1995 -menetelmä.

4 artikla

1. Jotta interventiotarjous voidaan ottaa huomioon, se on tehtävä interventioelimen laatimalle lomakkeelle, jossa on

oltava erityisesti seuraavat tiedot:

- a) tarjoajan nimi;
- b) tarjottu vilja;
- c) tarjotun viljan varastointipaikka;
- d) tarjotun viljan määrä, tärkeimmät ominaisuudet ja korjuuvuosi;
- e) interventiokeskus, jolle tarjous tehdään.

Lomakkeessa on oltava lisäksi ilmoitus siitä, että tuotteet ovat yhteisöstä peräisin, tai jos viljat on hyväksytty interventioon erityisin edellytyksin niiden tuotantoalueen mukaan, tiedot alueesta, jolla ne on tuotettu.

Interventioelin voi kuitenkin ottaa huomioon tarjouksen, joka on esitetty muussa kirjallisessa muodossa ja erityisesti televiestinä, jos siitä käyvät ilmi kaikki tiedot, jotka on oltava edellä tarkoitettussa lomakkeessa.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tällaisen tarjouksen tekemisen jälkeen edellä mainittu lomake lähetetään tai jätetään suoraan toimivaltaiselle viranomaiselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kolmannen alakohdan mukaisesti jätetyn tarjouksen voimassaoloa jättöpäivästä alkaen.

2. Jos tarjousta ei oteta huomioon, interventioelin antaa siitä tiedon kyseiselle taloudelliselle toimijalle viiden työpäivän kuluessa tarjouksen vastaanottamisesta.

3. Jos tarjous otetaan huomioon, taloudellisille toimijoille ilmoitetaan mahdollisimman pian varastosta, jonne viljat otetaan haltuun, sekä toimitusaikataulusta.

Interventioelin voi muuttaa tätä aikataulua tarjoajan tai varastojen pyynnöstä.

Viimeinen toimitus on suoritettava viimeistään tarjouksen vastaanottokuukautta seuraavan neljännen kuukauden lopussa, mutta kuitenkin viimeistään 1 päivänä heinäkuuta Espanjassa, Kreikassa, Italiassa ja Portugalissa ja viimeistään 31 päivänä heinäkuuta muissa jäsenvaltioissa.

5 artikla

1. Interventioelin ottaa tarjotut viljat haltuunsa, kun interventioelin tai sen edustaja on todennut koko erän osalta interventiovarastoon toimitetun tavaran määrän ja vaadittavat vähimmäisominaisuudet, joista säädetään liitteessä.

2. Laatuominaisuudet todetaan tarjotun erän sellaisen edustavan näytteen perusteella, joka koostuu näytteistä, joita on otettu yksi jokaisesta toimituksesta ja vähintään yksi jokaiselta 60 tonnilta.

3. Toimitettu määrä on todettava punnitsemalla tarjoajan ja tarjoajasta riippumattoman interventioelimen edustajan läsnäollessa.

Interventioelimen edustaja voi myös olla varastoija. Siinä tapauksessa:

a) interventioelin toteuttaa itse 45 päivän kuluessa haltuunotosta tarkastuksen, johon sisältyy ainakin tilavuuden tarkastaminen; punnitun määrän ja tilavuusmenetelmällä arvioidun määrän välinen mahdollinen ero ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia;

b) jos sallittu poikkeama ei ylity, varastoija vastaa kaikista kustannuksista, jotka liittyvät myöhemmässä punnituksessa mahdollisesti todettuihin puuttuviin määriin haltuunoton yhteydessä varastokirjanpitoon merkittyyn painoon nähden;

c) jos sallittu poikkeama ylittyy, erä on punnittava välittömästi. Jos todettu paino on pienempi kuin varastokirjanpitoon merkitty paino, varastoija vastaa punnituskustannuksista, päinvastaisessa tapauksessa kustannuksista vastaa jäsenvaltio.

4. Jos viljat otetaan haltuun varastoon, jossa ne ovat tarjouksentekohetkellä, määrä voidaan todeta varastokirjanpidon perusteella, jonka on vastattava sekä ammatillisia että interventioelimen vaatimuksia, sillä edellytyksellä, että:

a) varastokirjanpidossa näkyvät punnituksessa todettu paino, fyysiset laatuominaisuudet punnitushetkellä, erityisesti kosteuspitoisuus, mahdolliset siirrot silosta toiseen sekä käsittelyt; punnituksesta ei saa olla yli 10 kuukautta;

b) varastoija ilmoittaa, että tarjottu erä vastaa kaikilta osiltaan varastokirjanpidon tietoja;

c) punnitushetkellä todetut laatuominaisuudet ovat samat kuin edustavalla näytteellä, joka koostuu interventioelimen tai sen edustajan ottamista näytteistä, joita otetaan yksi 60 tonnilta.

5. Sovellettaessa 4 alakohtaa

a) huomioon otettava paino on varastokirjanpitoon merkitty paino, jota on tarvittaessa tarkistettava punnitushetkellä todetun ja edustavasta näytteestä todetun kosteuspitoisuuden ja/tai erilaisten epäpuhtauksien (Schwarzbesatz) määrän välisten erojen huomioon ottamiseksi. Ero erilaisten epäpuhtauksien määrässä voidaan ottaa huomioon ainoastaan varastokirjanpitoon merkityn painon tarkistamiseksi alaspäin;

b) interventioelin tarkastaa tilavuuden 45 päivän kuluessa haltuunotosta; punnitun määrän ja tilavuusmenetelmällä arvioidun määrän välinen mahdollinen ero ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia;

c) jos sallittu poikkeama ei ylity, varastoija vastaa kaikista kustannuksista, jotka liittyvät myöhemmässä punnituksessa mahdollisesti todettuihin puuttuviin määriin haltuunoton yhteydessä varastokirjanpitoon merkittyyn painoon nähden;

d) jos sallittu poikkeama ylittyy, erä on punnittava välittömästi. Jos todettu paino on pienempi kuin varastokirjanpitoon merkitty paino, varastoija vastaa punnituskustannuk-

sista, päinvastaisessa tapauksessa kustannuksista vastaa EMOTR.

6 artikla

Interventioelin tutkituttaa otettujen näytteiden fyysiset ja tekniset ominaisuudet 20 työpäivän kuluessa edustavan näytteen ottamisesta.

Jos määritykset osoittavat, että tarjotut viljat eivät vastaa interventioon vaadittavaa vähimmäislaatua, kyseiset viljat viedään pois tarjoajan kustannuksella. Tarjoaja vastaa myös kaikista aiheutuneista kustannuksista.

Tarjoaja vastaa kustannuksista, jotka liittyvät:

a) durran tanniinipitoisuuden määrittämiseen;

b) amylaasien aktiivisuuden mittauskokeeseen (Hagberg);

c) tavallisen vehnän ja durumvehnän valkuaispitoisuuden määrittämiseen;

d) Zeleny-testiin;

e) leipoutuvuustestiin.

Kiistatapauksessa interventioelin asettaa kyseiset tuotteet uudelleen tarvittaviin tarkastuksiin, joihin liittyvät kustannukset häviävän osapuolen on maksettava.

7 artikla

Interventioelin laatii jokaisesta tarjouksesta haltuunottotiedotteen. Siinä on ilmoitettava

a) määrän ja vähimmäisominaisuuksien tarkastuspäivä;

b) toimitetun määrän paino;

c) edustavan näytteen kokoamiseksi otettujen näytteiden määrä;

d) todetut fyysiset ominaisuudet;

e) elin, joka vastaa teknisiä vaatimuksia koskevista tutkimuksista, sekä tutkimusten tulokset.

Tämä tiedote päivätään ja se lähetetään varastojalle varmennettavaksi.

8 artikla

1. Tarjoajalle maksettava hinta on asetuksen (ETY) N:o 1766/92 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu, tarjouksen hyväksymisilmoituksessa ensimmäiseksi toimituspäiväksi vahvistettuna päivänä voimassa oleva interventiohintaa, joka koskee purkamattomana varastoon toimitettua tavaraa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 artiklan soveltamista. Tämä hinta tarkistetaan ottaen huomioon 9 artiklassa tarkoitettut hinnankorotukset ja -alennukset.

Jos toimitus suoritetaan kuitenkin sellaisen kuukauden aikana, jona interventiohintaa on alempi kuin tarjoukkuukauden interventiohintaa, sovelletaan viimeksi mainittua hintaa. Tämän alakohdan säännöstä ei sovelleta elo- ja syyskuun aikana tarjottuun maissiin ja durraan.

2. Kun interventioelin saa tarjouksen asetuksen (ETY) N:o 1766/92 4 artiklan mukaisesti, se päättää viljan haltuunottoaikasta ja haltuunoton ensimmäisestä päivästä.

Tarjoaja vastaa tavarankuljetuskustannuksista varastosta, jossa se on tarjouksentekohetkellä, sellaiseen interventiokeskukseen, jonne se voidaan kuljettaa alhaisimmin kustannuksin.

Jos interventioelimen nimeämä haltuunottoaika ei ole interventiokeskus, jonne tavara voidaan kuljettaa alhaisimmin kustannuksin, interventioelin määrittää ylimääräiset kuljetuskustannukset ja vastaa niistä. Tässä tapauksessa interventioelin määrittää edellisessä alakohdassa tarkoitettujen kuljetuskustannukset.

Jos interventioelin yhteisymmärryksessä tarjoajan kanssa varastoi haltuun otetun tavarankuvarastoon, jossa tavara on tarjouksentekohetkellä, interventiohinnasta vähennetään edellisen alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitettujen kustannusten sekä varastotapoistamiskustannusten; viimeksi mainittuun arvioidaan asianomaisen jäsenvaltion toteamien tosiasiallisten kustannusten perusteella.

3. Maksu suoritetaan 30—35 päivän välillä tämän asetuksen 5 artiklassa tarkoitettuna haltuunottoapäivästä.

9 artikla

Tarjoajalle maksettavaan hintaan tehtävät korotukset tai alennukset ilmoitetaan euroina tonnilta, ja niitä sovelletaan samanaikaisesti seuraavien määrien mukaisesti:

- a) jos interventioon tarjotun viljan kosteuspuiteisuus on alle 14 prosenttia, sovelletaan liitteen VII taulukossa I vahvistettuja hinnankorotuksia. Jos interventioon tarjotun viljan kosteuspuiteisuus on yli 14 prosenttia, sovelletaan liitteen VII taulukossa II vahvistettuja hinnanalennuksia;
- b) jos interventioon tarjotun tavallisen vehnän ominaispaino on muu kuin 76 kg/hehtolitra tai ohran muu kuin 64 kg/hehtolitra, sovelletaan liitteen VII taulukossa III vahvistettuja hinnanalennuksia;
- c) jos rikkoutuneiden jyvien osuus on durumvehnän, tavallisen vehnän, rukiin ja ohran osalta yli 3 prosenttia ja maissin ja durran osalta yli 4 prosenttia, kuhunkin 0,1 prosentin suuruiseen ylitykseen sovelletaan 0,05 euron suuruista hinnanalennusta;
- d) jos jyvistä koostuvien epäpuhtauksien osuus on durumvehnän osalta yli 2 prosenttia, rukiin osalta yli 3 prosenttia, maissin ja durran osalta yli 4 prosenttia, tavallisen vehnän ja

ohran osalta yli 5 prosenttia, kuhunkin 0,1 prosentin suuruiseen ylitykseen sovelletaan 0,05 euron suuruista hinnanalennusta;

- e) jos itäneiden jyvien osuus on yli 2,5 prosenttia, kuhunkin 0,1 prosentin suuruiseen ylitykseen sovelletaan 0,05 euron suuruista hinnanalennusta;
- f) jos erilaisten epäpuhtauksien (Schwarzbesatz) osuus on durumvehnän osalta yli 0,5 prosenttia ja tavallisen vehnän, rukiin, ohran, maissin ja durran osalta yli 1 prosentti, kuhunkin 0,1 prosentin suuruiseen ylitykseen sovelletaan 0,1 euron suuruista hinnanalennusta;
- g) jos durumvehnän läpikuultavuutensa menettäneiden jyvien prosenttiosuus on yli 20 prosenttia, kuhunkin 1 prosentin suuruiseen ylitykseen sovelletaan 0,2 euron suuruista hinnanalennusta;
- h) jos tavallisen vehnän valkuaispitoisuus on alle 11,5 prosenttia, sovelletaan liitteen VII taulukossa IV vahvistettuja hinnanalennuksia;
- i) jos interventioon tarjotun durran tanniinipitoisuus kuiva-aineesta on yli 0,4 prosenttia, sovellettava hinnanalennus lasketaan liitteessä VIII vahvistetun menetelmän mukaisesti.

10 artikla

1. Kukin toimija, joka varastoi ostettuja tuotteita interventioelimen lukuun, valvoo tuotteita ja niiden säilymistä säännöllisesti ja antaa viipymättä kyseiselle elimelle tiedon kaikista tässä suhteessa ilmenevistä ongelmista.

2. Interventioelin varmistaa vähintään kerran vuodessa varastoidun tuotteen laadun. Tätä varten näyte voidaan ottaa silloin, kun asetuksen (EY) N:o 2148/96 4 artiklassa säädetty inventaari laaditaan.

11 artikla

Interventioelimet vahvistavat tarvittaessa tämän asetuksen säännösten mukaisia täydentäviä haltuunottoa koskevia menettelyjä ja edellytyksiä ottaakseen huomioon kyseisessä jäsenvaltiossa vallitsevat erityiset olosuhteet; ne voivat pyytää erityisesti säännöllisiä ilmoituksia hallussa pidetyistä varastoista.

12 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 689/92 ja (ETY) N:o 1908/84 1 päivästä heinäkuuta 2000.

13 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä huhtikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

	Durumvehnä	Tavallinen vehnä	Ruis	Ohra	Maissi	Durra
A. Enimmäiskosteuspitoisuus	14,5 %	14,5 %	14,5 %	14,5 %	14,5 %	14,5 %
B. Niiden aineiden enimmäisprosenttiosuus, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa:	12 %	12 %	12 %	12 %	12 %	12 %
1. rikkoutuneita jyviä	6 %	5 %	5 %	5 %	10 %	10 %
2. jyvistä koostuvia epäpuhtauksia (muut kuin 3 kohdassa tarkoitettuja):	5 %	7 %	5 %	12 %	5 %	5 %
joista:						
a) kuivettuneita jyviä					—	—
b) muuta viljaa	3 %			} 5 %		
c) tuholaisten vioittamia jyviä						
d) jyviä, joiden alkioissa värivikoja			—	—	—	—
e) lämmön vaurioittamia jyviä	0,50 %	0,50 %	1,5 %	3 %	3 %	3 %
3. pilkkukkaita ja/tai Fusarium-sienen vioittamia jyviä	5 %	—	—	—	—	—
joista:						
— Fusarium-sienen vioittamia jyviä	1,5 %	—	—	—	—	—
4. itäneitä jyviä	4 %	4 %	4 %	6 %	6 %	6 %
5. erilaisia epäpuhtauksia (Schwarzbesatz)	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %
joista:						
a) vieraita siemeniä						
— haitallisia	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %
— muita						
b) pilaantuneita jyviä:						
— lämmön tai liian voimakkaan kuivaamisen vaurioittamia jyviä	0,05 %	0,05 %				
— muita						
c) varsinaisia epäpuhtauksia						
d) kuoria						
e) torajyviä	0,05 %	0,05 %	0,05 %	—	—	—
f) mädäntyneitä jyviä			—	—	—	—
g) kuolleita hyönteisiä ja hyönteisten osia						
C. Kokonaan tai osittain läpikuultavuutensa menettäneiden jyvien prosenttimäärä	27 %	—	—	—	—	—
D. Tanniinin enimmäispitoisuus (1)	—	—	—	—	—	1 %
E. Ominaispaino vähintään (kg/hl)	78	73	70	62	—	—

	Durumvehnä	Tavallinen vehnä	Ruis	Ohra	Maissi	Durra
F. Valkuaispitoisuus vähintään ⁽¹⁾ :						
— markkinointivuosi 2000/2001	11,5 %	10 %	—	—	—	—
— markkinointivuosi 2001/2002	11,5 %	10,3 %	—	—	—	—
— markkinointivuosi 2002/2003 ja sitä seuraavat	11,5 %	10,5 %				
G. Sakoluku sekuntia (Hagberg)	220	220	120			
H. Zeleny-luku (ml)	—	22	—	—	—	—

⁽¹⁾ prosenttia kuiva-aineesta.

LIITE II

1. MUUT KUIN MOITTEETTOMAN LAATUISTA PERUSVILJAA OLEVAT AINEKSET

1.1 Rikkoutuneet jyvät

Kaikkia jyviä, joiden ydin on osittain paljaana, pidetään rikkoutuneina jyvänä. Tähän ryhmään kuuluvat myös puimisessa vioittuneet jyvät ja jyvät, joiden alkio on poistettu.

Maissin osalta rikkoutuneina jyvänä pidetään jyvien osia tai jyviä, jotka läpäisevät pyöreäreikäisen seulan, jonka reikien läpimitta on 4,5 millimetriä.

Durran osalta rikkoutuneina jyvänä pidetään jyvien osia tai jyviä, jotka läpäisevät pyöreäreikäisen seulan, jonka reikien läpimitta on 1,8 millimetriä.

1.2 Jyvistä koostuvat epäpuhtaudet

a) *kuivettuneet jyvät:*

kuivettuneina jyvänä pidetään jyviä, jotka sen jälkeen, kun niistä on poistettu kaikki muut tässä liitteessä tarkoitetut näytteen ainekset, läpäisevät seulan, jossa on seuraavankokoisia aukkoja: tavallinen vehnä 2 mm, ruis 1,8 mm, durumvehnä 1,9 mm, ohra 2,2 mm.

Tästä määritelmästä poiketen kuivettuneilla jyvillä tarkoitetaan

— Ruotsissa ja Suomessa viljellyn ohran osalta, jonka ominaispaino on vähintään 64 kg/hehtolitra ja jota tarjotaan interventioon kyseisissä jäsenvaltioissa,

— sellaisen ohran osalta, jonka enimmäiskosteuspitoisuus on 12,5 prosenttia,

jyviä, jotka sen jälkeen kun niistä on poistettu kaikki tässä liitteessä tarkoitettu muu aines, läpäisevät seulan, jonka aukot ovat 2 millimetriä.

Tähän ryhmään kuuluvat lisäksi hallan vioittamat jyvät ja kaikki kypsymättömät (vihreät) jyvät.

b) *muut viljat:*

"Muilla viljoilla" tarkoitetaan kaikkia jyviä, jotka eivät ole samaa lajia kuin näytteen jyvät.

c) *tuholaisten vioittamat jyvät:*

Tuholaisten vioittamia jyviä ovat kaikki jyvät, joissa on syömäjalkia. Tähän ryhmään kuuluvat myös kaikki luteen vioittamat jyvät.

d) *jyvät joiden alkiossa on värivikoja, pilkukkaat jyvät ja Fusarium-sienen vioittamat jyvät:*

Jyviä, joiden alkiossa on värivikoja, ovat jyvät, joiden siemenkuoressa on ruskeita tai ruskeanmustia värivikoja ja joilla on säännöllinen, itämätön alkio. Tavallisen vehnän jyvät, joiden alkiossa on värivikoja, otetaan huomioon ainoastaan 8 prosenttia ylittävältä osalta.

Durumvehnän

— pilkukkaina jyvänä pidetään jyviä, joissa on ruskeita tai ruskeanmustia värivikoja muissa osissa kuin varsinaisessa alkiossa,

— Fusarium-sienen vioittamina jyvänä pidetään jyviä, joiden siemenkuoren on saastuttanut *Fusarium mycelium*; nämä jyvät näyttävät lievästi kuivettuneilta, ryppyisiltä ja niissä on hajanaisia, rajoiltaan epämääräisiä vaaleanpunaisia tai valkoisia täpliä.

e) *kuivauksen vaurioittamat jyvät ovat jyviä, joissa on ulkoisia merkkejä paahtumisesta mutta jotka eivät ole pilaantuneita jyviä.*

1.3 Itäneet jyvät

Itäneet jyvät ovat jyviä, joissa voidaan selvästi paljain silmin nähdä sirkkajuuri tai sirkkasilmu. Kun näytteestä arvioidaan itäneiden jyvien pitoisuutta, on kuitenkin otettava huomioon näytteen yleisvaikutelma. Toisilla viljalajeilla alkio on ulkoneva, kuten durumvehnällä, jonka alkioita peittävä siemenkuori halkeaa, kun viljaerää ravistellaan. Nämä jyvät muistuttavat itäneitä jyviä, mutta niitä ei pidä laskea tähän ryhmään. Itäneitä jyviä ovat ainoastaan ne, joiden alkiossa on selvästi näkyviä muutoksia, minkä vuoksi itäneet jyvät voidaan helposti erottaa säännöllisestä jyvistä.

1.4 Erilaiset epäpuhtaudet (Schwarzbesatz)

a) vieraat siemenet

Vieraita siemeniä ovat joko viljeltyjen tai luonnonvaraisten kasvien, muiden kuin viljojen siemenet. Vieraita siemeniä ovat siemenet, joita ei hyödytä kerätä tai joita voidaan käyttää eläinten rehuna, sekä haitalliset siemenet.

Haitallisina jyvänä pidetään ihmisille ja eläimille myrkyllisiä jyviä, viljan puhdistusta ja jauhamista haittaavia tai vaikeuttavia jyviä sekä viljalajosteiden laatua muuttavia jyviä.

b) pilaantuneet jyvät

Pilaantuneita jyviä ovat jyvät, joista on mädäntymisen, homesienien tai bakteerien aiheuttaman pilaantumisen tai muiden tekijöiden seurauksena tullut ihmisravinnoksi kelpaamattomia tai rehuviljojen osalta kotieläimien ravinnoksi kelpaamattomia.

Tähän ryhmään kuuluvat myös lämmön tai liian voimakkaan kuivaamisen vaurioittamat jyvät. Nämä lämmön vaurioittamat jyvät ovat täysin kehittyneitä jyviä, joiden siemenkuori on väriltään harmahtavanruskean ja mustan välillä, kun taas niiden ytimen poikkileikkaus on väriltään kellanharmaan ja ruskeanmustan välillä.

Viljasääskien vaurioittamia jyviä pidetään vahingoittuneina jyvänä ainoastaan, jos sienten aiheuttaman vioituksen seurauksena enemmän kuin puolet jyvän pinnasta on väriltään harmaan ja mustan välillä. Jos vähemmän kuin puolet jyvän pinnasta on väriltään harmaa, jyvää on laskettava tuholaisen vioittamiin jyviiin.

c) varsinaiset epäpuhtaudet

Varsinaisina epäpuhtauksina pidetään kaikkia viljanäytteen aineksia, jotka jäävät 3,5 mm:n seulaan (lukuun ottamatta muiden viljojen jyviä ja perusviljan erityisen isoja jyviä) ja aineksia, jotka läpäisevät 1,0 mm:n seulan. Tähän ryhmään kuuluvat lisäksi kivet, hiekka, korren osat ja muut näytteistä löytyvät epäpuhtaudet, jotka läpäisevät 3,5 mm:n seulan ja jotka jäävät 1,0 mm:n seulaan.

Tätä määritelmää ei sovelleta maissiin. Maissin osalta varsinaisina epäpuhtauksina on pidettävä kaikkia näytteen aineksia, jotka läpäisevät 1,0 mm:n seulan sekä kaikkia edellisessä alakohdassa mainittuja epäpuhtauksia.

d) kuoret (maissilla tähkän osat);

e) torajyvät;

f) mädäntyneet jyvät;

g) kuolleet hyönteiset ja hyönteisten osat.

1.5 Elävät tuholaiset

1.6 Läpikuultavuutensa menettäneet jyvät

Läpikuultavuutensa menettäneillä durumvehnän jyvillä tarkoitetaan jyviä, joiden ydintä ei voida pitää kokonaan läpikuultavana.

2. KUNKIN VILJAN OSALTA HUOMIOON OTETTAVAT SEIKAT EPÄPUHTAUKSIA MÄÄRITELTÄESSÄ

2.1 Durumvehnä

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan kuivettuneita jyviä, muiden viljojen jyviä, tuholaisen vioittamia jyviä, jyviä, joiden alkiossa on värivikoja, pilkukkaita jyviä, Fusariumsienien vioittamia jyviä ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät, varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret, torajyvät, pilaantuneet jyvät, kuolleet hyönteiset ja hyönteisten osat.

2.2 Tavallinen vehnä

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan kuivettuneita jyviä, muiden viljojen jyviä, tuholaisen vioittamia jyviä, jyviä, joiden alkiossa on värivikoja, ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät, varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret, torajyvät, pilaantuneet jyvät, kuolleet hyönteiset ja hyönteisten osat.

2.3 Ruis

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan kuivettuneita jyviä, muiden viljojen jyviä, tuholaisten vioittamia jyviä ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät, varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret, torajyvät, kuolleet hyönteiset ja hyönteisten osat.

2.4 Ohra

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan kuivettuneita jyviä, muiden viljojen jyviä, tuholaisten vioittamia jyviä ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät, varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret, kuolleet hyönteiset ja hyönteisten osat.

2.5 Maissi

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan muiden viljojen jyviä, tuholaisten vioittamia jyviä ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Maissin varsinaisina epäpuhtauksina pidetään kaikkia näytteen aineksia, jotka läpäisevät 1,0 mm:n seulan.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät, varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret, kuolleet hyönteiset ja hyönteisten osat.

2.6 Durra

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan muiden viljojen jyviä, tuholaisten vioittamia jyviä ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät, varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret, kuolleet hyönteiset ja hyönteisten osat.

LIITE III

VERTAILUMENETELMÄ NIIDEN AINESTEN MÄÄRITTÄMISEKSI, JOTKA EIVÄT OLE MOITTEETTOMAN LAATUISIA PERUSVILJOJA

1. Tavallisen vehnän, durumvehnän, rukiin ja ohran keskimääräinen 250 g:n näyte seulotaan kahdella seulalla, joista toisessa on 3,5 mm:n aukot ja toisessa 1 mm:n aukot, puoli minuuttia kummallakin.

Tasaisen seulonnan takaamiseksi on suositeltavaa käyttää mekaanista seulaa, esimerkiksi tärypöytää, johon on asennettu seulat.

3,5 mm:n seulaan jääneet ainekset ja 1,0 mm:n seulan läpäisseet ainekset on punnittava yhdessä ja niitä pidetään varsinaisina epäpuhtauksina. Jos 3,5 mm:n seulaan jääneet ainekset sisältävät muiden viljojen ryhmään kuuluvia osia tai perusviljan erityisen isoja jyviä, nämä osat tai jyvät on laitettava takaisin seulan läpäisseeseen näytteeseen. Seulottaessa 1,0 mm:n seulalla on tutkittava, löytyykö näytteestä eläviä tuholaisia.

Seulan läpäisseestä näytteestä otetaan erottimen avulla 50—100 g:n näyte. Tämä osanäyte on punnittava.

Sen jälkeen tämä osanäyte on levitettävä pinsetillä tai sarvilastalla pöydälle ja poistettava siitä rikkoutuneet jyvät, muut viljat, itäneet jyvät, tuholaisen voittamat jyvät, hallan voittamat jyvät, jyvät, joiden alkiossa on värikojoja, pillukkaat jyvät, vieraat siemenet, torajyvät, pilaantuneet jyvät, sienitaudin voittamat jyvät, kuoret sekä elävät tuholaiset ja kuolleet hyönteiset.

Jos osanäyte sisältää vielä kuoressa olevia jyviä, ne on kuorittava käsin, ja näin saatuja kuoria pidetään kuoren osina. Kiviä, hiekkaa ja korren osia pidetään varsinaisina epäpuhtauksina.

Osanäytettä seulotaan puoli minuuttia: tavallinen vehnä seulotaan 2,0 mm:n seulan läpi, ruis 1,8 mm:n seulan läpi, durumvehnä 1,9 mm:n seulan läpi ja ohra 2,2 mm:n seulan läpi. Tämän seulan läpäiseviä aineksia pidetään kuivettuneina jyvinä. Kuivettuneiden jyvien ryhmään kuuluvat hallan voittamat jyvät sekä kypsymättömät vihreät jyvät.

2. Maissin 500 g:n keskimääräistä näytettä ja durran 250 g:n keskimääräistä näytettä ravistellaan 1,0 mm:n seulassa puoli minuuttia. Tutkitaan, löytyykö näytteestä eläviä tuholaisia ja kuolleita hyönteisiä.

Poistetaan pinsetillä tai sarvilastalla 1,0 mm:n seulaan jääneistä aineksista kivet, hiekka, korren osat ja muut epäpuhtaudet.

Lisätään näin poistetut epäpuhtaudet aineksiin, jotka ovat läpäisseet 1,0 mm:n seulan, ja punnitaan ne yhdessä.

Valmistetaan seulan läpäisseestä näytteestä erottimen avulla 100—200 g:n näyte maissista ja 25—50 g:n näyte durrasta. Punnitaan tämä osanäyte. Sen jälkeen levitetään osanäyte ohueksi kerrokseksi pöydälle. Poistetaan pinsetin tai sarvilastan avulla muiden viljojen osat, tuholaisen voittamat jyvät, hallan voittamat jyvät, itäneet jyvät, vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät, kuoret, elävät tuholaiset ja kuolleet hyönteiset.

Sen jälkeen osanäyte seulotaan 4,5 mm:n pyöreäreikäisen seulan läpi maissin osalta ja 1,8 mm:n pyöreäreikäisen seulan läpi durran osalta. Tämän seulan läpäisevät ainekset on katsottava rikkoutuneiksi jyviksi.

3. Niiden ainesten ryhmät, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljoja ja jotka määritetään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja menetelmiä noudattaen, on punnittava mahdollisimman tarkasti 0,01 g:n tarkkuudella ja ne on jaettava prosenttimäärän mukaan keskimääräisestä näytteestä. Tutkimuselosteen tiedot annetaan 0,1 %:n tarkkuudella. Tutkitaan, löytyykö näytteestä eläviä tuholaisia.

Pääsääntöisesti jokaisesta näytteestä on tehtävä kaksi määrittystä. Niiden edellä säädettyjen aineiden kokonaismäärä saa poiketa enintään 10 %.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdissa tarkoitetuissa toimenpiteissä on käytettävä seuraavaa välineistöä:

a) näytteiden erotin, esimerkiksi kartiomainen tai uurteinen laite;

b) tarkkuusvaaka ja koestusvaaka;

c) 1,0 mm:n, 1,8 mm:n, 1,9 mm:n, 2,0 mm:n, 2,2 mm:n ja 3,5 mm:n seulat sekä pyöreäreikäiset seulat, joiden reikien läpimitat ovat 1,8 mm ja 4,5 mm. Seulat voidaan asentaa tärypöydälle.

LIITE IV

KÄYTÄNNÖN VERTAILUMENETELMÄ KOSTEUSPITOISUUDEN MÄÄRITTÄMISEKSI

1. Periaate

Tuote kuivataan 130—133 °C:n lämpötilassa tavallisessa ilmanpaineessa osasten koon mukaan vahvistetun keston ajan.

2. Soveltamisala

Tätä kuivausmenetelmää sovelletaan jauhettujen viljojen osasiin, joista vähintään 50 % läpäisee 0,5 mm:n seulan ja joista jää seulontajäännöstä enintään 10 prosenttia 1,0 mm:n pyöreäreikäiseen seulaan. Sitä sovelletaan myös jauhoihin.

3. Välineistö

Tarkkuusvaaka.

Kosteutta imemättömästä materiaalista valmistettu, helposti puhdistettava jauhatuslaite, jolla saadaan aikaan nopea, tasainen jauhautuminen ilman havaittavissa olevaa kuumentumista ja jossa vältetään ulkopuolisen ilman vaikutus mahdollisimman hyvin ja joka täyttää 2 kohdassa esitetyt vaatimukset (esimerkiksi kartiomylly).

Ruostumattomasta metallista tai lasista valmistettu astia, jossa on hiottu kansi; pinta-alan on oltava sellainen, että näytettä voidaan levittää sille 0,3 g/cm².

130—133 °C:n lämpötilaan ⁽¹⁾ säädetty sähkölämmitteinen tasalämpöinen lämpökaappi, jossa on riittävä tuuletusjärjestelmä ⁽²⁾.

Eksikaattori, jossa on paksu, rei'itetty, metallinen tai posliininen levy ja joka sisältää tehokasta kuivausainetta.

4. Menetelmä

Kuivaus

Punnitaan etukäteen punnitussa astiassa ± 1 mg:n tarkkuudella sellainen määrä jauhettua ainetta, joka vastaa noin 5 g:aa pienijyväsia viljoja ja noin 8 g:aa maissia. Asetetaan astia 130—133 °C:n lämpötilaan kuumennettuun lämpökaappiin. Jottei lämpökaapin lämpötila laske liikaa, astia on asetettava sisään mahdollisimman nopeasti. Annetaan pienijyväsien viljojen kuivua 2 tuntia ja maissin 4 tuntia siitä hetkestä lähtien, jolloin lämpökaappi on saavuttanut uudelleen 130—133 °C:n lämpötilan. Otetaan astia pois lämpökaapista, suljetaan nopeasti kannella, annetaan jäähtyä 30—45 minuutin ajan eksikaattorissa ja punnitaan (punnitukset on tehtävä ± 1 mg:n tarkkuudella).

5. Laskentamenetelmä ja kaavat

E = näytteen alkumassa grammoina

M = näytteen massa grammoina käsittelyn jälkeen

M' = näytteen massa grammoina jauhamisen jälkeen

m = näytteen massa grammoina kuivauksen jälkeen.

Kosteuspitoisuus prosentteina tuotteesta sellaisenaan on yhtä suuri kuin:

— ilman esikäsitteilyä $(E - m) \times 100/E$

— esikäsitteilyn kanssa $[(M' - m)M/M' + E - M] \times 100/E = 100 (1 - Mm/EM')$.

On tehtävä vähintään kaksi koetta.

6. Toistettavuus

Samanaikaisesti tai lyhyin väliajoin tekemien kahden rinnakkaisen määrittelyn tulosten välinen ero ei saa olla enemmän kuin 0,15 g kosteudesta 100 g:n näytteillä. Jos määrä ylitetään, määrittelyt on toistettava.

⁽¹⁾ Ilman lämpötila lämpökaapin sisäpuolella.

⁽²⁾ Lämpökaapilla on oltava sellainen lämmityskyky, että 130—133 °C:n lämpötilaan etukäteen säädettyinä kaapin lämpötila palautuu ennalleen alle 45 minuutissa sen jälkeen, kun siihen on asetettu suurin mahdollinen määrä näytteitä kuivumaan samanaikaisesti.

Lämpökaapin tuuletus on oltava sellainen, että kaikkien lämpökaappiin mahtuvien pienijyväsien viljojen (tavallisen vehnän, durumvehnän, ohran, durran ja rukiin) ryynien näytteiden kahden tunnin kuivauksen jälkeen tai kaikkien lämpökaappiin mahtuvien maissin näytteiden neljän tunnin kuivauksen jälkeen saadut tulokset eroavat vähemmän kuin 0,15 % pienijyväsien viljojen kolmen tunnin kuivauksen ja maissin viiden tunnin kuivauksen jälkeen saaduista tuloksista.

LIITE V

TAVALLISEN VEHNÄN TARTTUMATTOMUUDEN JA KONEESSA LEIPOUTUVUUDEN VÄHIMMÄISLAADUN
MÄÄRITYSMENETELMÄ1. **Otsikko**

Menetelmä vehnäjauhon koeleivontaan.

2. **Soveltamisala**

Menetelmää sovelletaan koejauhatusessa saatuihin vehnäjauhoihin hiivalla nostatetun leivän valmistamiseksi.

3. **Periaate**

Valmistetaan jauhoista, vedestä, hiivasta, suolasta ja sakkaroosista taikina määrätystä taikinakoneessa. Taikinan paloittelun ja pyörittelyn jälkeen taikinapalojen annetaan nousta 30 minuuttia; ne muotoillaan, asetetaan paistopelleille ja paistetaan määrätyn pituisen loppunostatuksen jälkeen. Arvioidaan taikinan tekniset ominaisuudet. Leivät arvioidaan niiden tilavuuden ja korkeuden perusteella.

4. **Ainesosat**4.1 *Hiiva*

Aktiivinen *Saccharomyces cerevisiae* -kuivahiiva (DHW-Hamburg-Wansbeck) tai aines, jolla on samat ominaisuudet.

4.2 *Vesijohtovesi*4.3 *Sokeri-suola-askorbiinihappoliuos*

Liuetetaan $30 \pm 0,5$ g natriumkloridia (kauppalaatua), $30 \pm 0,5$ g sakkaroosia (kauppalaatua) ja $0,040 \pm 0,001$ g askorbiinihappoa 800 ± 5 g:aan vettä. Valmistetaan uusi liuos joka päivä.

4.4 *Sokeriliuos*

Liuetetaan $5 \pm 0,1$ g sakkaroosia (kauppalaatua) 95 ± 1 g:aan vettä. Valmistetaan uusi liuos joka päivä.

4.5 *Mallasjauho (jolla on entsymaattinen aktiivisuus)*

Kauppalaatua.

5. **Laitteet ja välineet**5.1 *Leivontahuone*

Leivontahuoneen säätöjärjestelmällä on voitava pitää yllä $22\text{--}25$ °C:n lämpötilaa.

5.2 *Jäähdytin*

4 ± 2 °C:n lämpötilan ylläpitämiseksi.

5.3 *Vaaka*

Suurin kuormitus 2 kg, tarkkuus 2 g.

5.4 *Vaaka*

Suurin kuormitus 0,5 kg, tarkkuus 0,1 g.

5.5 *Analyyssivaaka*

Tarkkuus $0,1 \times 10^{-3}$ g.

5.6 Taikinakone

Stephan UMTA 10, jonka sekoittaja on mallia "Detmold" (Stephan Söhne GmbH) tai laite, jolla on vastaavat ominaisuudet.

5.7 Nostatuskaappi

Nostatuskaapin säätöjärjestelmällä on voitava pitää yllä 30 ± 1 °C:n lämpötilaa.

5.8 Avonainen muovilaatikko

Polymetyylimetakrylaattia (Plexiglas, Perspex), sisämitat ovat 25×25 cm, korkeus 15 cm, seinämien paksuus $0,5 \pm 0,05$ cm.

5.9 Nelikulmaisia muovilevyjä

Polymetyylimetakrylaattia (Plexiglas, Perspex). Vähintään 30×30 cm, paksuus $0,5 \pm 0,05$ cm.

5.10 Leipomakone

Leipomakone Brabender (Brabender OHG) tai laite, jolla on samat ominaisuudet.

6. Näytteenotto

ICC-standardin nro 101 mukaan.

7. Suoritus

7.1 Hydrataation määrittäminen

Vedensitomiskyky määritetään ICC-standardin nro 115/1 mukaan.

7.2 Mallasjauhon lisäämisen määrittäminen

Määritetään jauhon sakoluku ISO 3093/1982:n mukaan. Jos sakoluku on suurempi kuin 250, määritetään lisättävä mallasjauhon määrä sakoluvun saamiseksi 200:n ja 250:n välille suorittamalla sarja sekoituksia, joissa jauhoon lisättävä mallasjauhon (4.5) määrä kasvaa. Jos sakoluku on pienempi kuin 250, ei ole tarpeen lisätä mallasjauhoja.

7.3 Kuivahiivan uudelleen aktivointi

Sokeriliuoksen (4.4) lämpötila nostetaan 35 ± 1 °C:een. Kaadetaan 1 paino-osa aktiivista kuivahiivaa 4 paino-osaan tätä haaleata sokeriliuosta. Ei hämmennetä. Sekoitetaan tarvittaessa kevyesti.

Annetaan seistä 10 ± 1 minuuttia. Hämmennetään, kunnes saadaan homogeeninen suspensio. Tämä suspensio on käytettävä seuraavan 10 minuutin aikana.

7.4 Jauhon ja nestemäisten aineiden lämpötilojen mukauttaminen

Jauhon ja veden lämpötilat on mukautettava, jotta taikinan lämpötilaksi saadaan sekoituksen jälkeen 27 ± 1 °C.

7.5 Taikinan koostumus

Punnitaan 2 g:n tarkkuudella 10 y/3 g jauhoa sellaisenaan (vastaa 1 kg:aa jauhoa, jonka vesipitoisuus on 14 %), missä y on farinografikokeessa käytettävä jauhon määrä (ks. ICC-standardi nro 115, luku 9.1). Punnitaan 0,2 g:n tarkkuudella tarvittava mallasjauhon määrä sakoluvun saamiseksi 200 ja 250 sekunnin välille (7.2).

Punnitaan 430 ± 5 g sokeri-suola-askorbiinihappoliuosta (4.3) ja lisätään vettä niin, että kokonaismassaksi saadaan (x-9) 10 y/3 g, x (ks. 10.2), jossa x on farinografikokeessa käytetty veden määrä (ks. ICC-standardi nro 115/1, luku 9.1). Tämä kokonaismassa (tavallisesti 450—650 g) on määritettävä 1,5 g:n tarkkuudella.

Punnitaan 90 ± 1 g hiivasuspensiota (7.3).

Merkitään muistiin taikinan kokonaismassa (P), joka on jauhon, sokeri-suola-askorbiinihappoliuoksen ja veden, hiivasuspension ja mallasjauhon massojen summa.

7.6 Sekoittaminen

Taikinakoneen lämpötila nostetaan ensin 27 ± 1 °C:een käyttämällä riittävä määrä sopivan lämpöistä vettä.

Nestemäiset ainekset kaadetaan taikinakoneeseen ja levitetään pinnalle jauho ja mallasjauho.

Taikinakone käynnistetään (nopeus 1, 1 400 kierrosta/min), annetaan pyöriä 60 sekunnin ajan. 20 sekunnin kuluttua sekoituksen aloittamisesta käännetään taikinakoneen säiliön kanteen kiinnitettyä kaavinta kaksi kertaa.

Mitataan taikinan lämpötila. Jos se ei ole 26—28 °C, poistetaan tämä taikina ja tehdään uusi sen jälkeen, kun aineiden lämpötilat on mukautettu.

Arvioidaan taikinoiden ominaisuudet käyttämällä yhtä seuraavista ilmaisuista:

- tarttumaton ja koneessa leipoutuva
- tarttuva ja koneessa leipoutuva. Jotta taikinaa voitaisiin pitää tarttumattomana ja koneessa leipoutuvana sekoituksen jälkeen, sen on muodostettava kiinteä massa, joka ei tartu kiinni lähes ollenkaan taikinakoneen säiliön seinämiin ja akseliin. Tämä massa on voitava helposti koota käsillä ja poistaa säiliöstä yhdellä kertaa ilman huomattavaa hukkaa.

7.7 Paloittelu ja pyörittely

Punnitaan 2 g:n tarkkuudella kolme taikinapalaa seuraavan kaavan mukaan:

$p = 0,25 P$, jossa

p = taikinapalan massa

P = taikinan kokonaismassa.

Pyöritellään paloja välittömästi 15 sekunnin ajan leipomakoneessa (5.10), ja laitetaan ne sen jälkeen 30 ± 2 minuutiksi ylösalaisin käännettyillä muovilaatikoilla (5.8) peitetyille muovilevyille (5.9) nostatuskaappiin (5.7).

Taikinapaloja ei saa jauhottaa.

7.8 Muotoilu

Tuodaan muovilevyillä olevat, ylösalaisin käännettyillä laatikoilla peitetyt taikinapalat lähelle leipomakonetta (5.10) ja muotoillaan jokaista palaa uudelleen 15 sekunnin ajan. Palaa suojaava kansi poistetaan vasta juuri ennen muotoilua. Arvioidaan uudestaan taikinan ominaisuudet käyttämällä toista seuraavista ilmaisuista:

- tarttumaton ja koneessa leipoutuva
- tarttuva ja koneessa leipoutumaton.

Jotta taikinaa voitaisiin pitää tarttumattomana ja koneessa leipoutuvana, se saa tarttua kiinni säiliön seinämiin vain vähän tai ei lainkaan niin, että taikina voi laitteen toiminnan ajan pyöriä hyvin itsensä ympäri ja muodostaa pallon. Toimenpiteen jälkeen taikina ei saa tarttua kiinni leipomakoneen säiliön seinämiin, kun kantta tai säiliötä nostetaan.

(7.9; 7.10; 8.)

9. Koeseleste

Koeselesteessa on mainittava:

- taikinan ominaisuudet sekoituksen ja vaivauksen jälkeen,
- sakoluku jauholle, johon ei ole lisätty mallasjauhoa,
- kaikki havaitut poikkeavuudet.

Siinä on mainittava lisäksi:

- käytetty menetelmä,
- kaikki näytteen tunnistamiseen tarvittavat viitteet.

10. Yleisiä huomautuksia

10.1

10.2 Nestemäisten aineiden määrän laskemiseen käytettävä kaava perustuu seuraaviin seikkoihin:

Haluttu koostumus saadaan lisäämällä x ml vettä määrään, joka vastaa 300 g:aa jauhoja, joiden kosteuspitoisuus on 14 %. Koeleivonnassa käytetään 1 kg jauhoja (joiden vesipitoisuus on 14 %), kun taas x perustuu 300 g:aan jauhoja; siksi koeleivonnassa on tarpeen käyttää x :ää, joka on jaettu kolmella ja kerrottu 10 g:lla vettä, eli $10 x/3$ g.

430 g sokeri-suola-askorbiinihappoliuosta sisältää 15 g suolaa ja 15 g sokeria. Tämä 430 g:n liuos sisältyy nestemäisiin aineksiin. Jotta taikinaan lisättäisiin $10x/3$ g vettä, on lisättävä $(10x/3 + 30)$ g nestemäisiä aineksia, jotka koostuvat 430 g:sta sokeri-suola-askorbiinihappoliuosta ja lisätystä vesimäärästä.

Vaikka osa hiivasuspensioon lisätystä vedestä imeytyy hiivaan, tämä suspensio sisältää myös vapaata vettä. Oletetaan, että 90 g hiivasuspensiota sisältää 60 g vapaata vettä. Tämän vuoksi nestemäisten aineiden määrää on korjattava hiivasuspensiossa olevan 60 g:n vesimäärän osalta, joten on lisättävä $10x/3$ g plus 30 miinus 60 g. Siitä saadaan: $(10x/3 + 30) - 60 = 10x/3 - 30 = (x/3 - 3)10 = (x - 9)10/3$, toisin sanoen 7.5 kohdan kaava. Jos esimerkiksi farinografikokeessa käytetty vesimäärä x on 165 ml, tämä arvo sijoitetaan kaavaan niin, että 430 g:aan sokeri-suola-askorbiinihappoliuosta on lisättävä vettä, kunnes kokonaismassaksi tulee:

$$(165 - 9) 10/3 = 156 \times 10/3 = 520 \text{ g.}$$

- 10.3 Menetelmää ei voida soveltaa suoraan vehnään. Vehnän leipoutuvuuden määrittämisessä noudatettava suoritustapa on seuraava:

Puhdistetaan vehnänäyte ja määritetään puhdistetun vehnän vesipitoisuus. Vehnän vesipitoisuutta ei tarvitse säätää, jos sen vesipitoisuus on 15,0—16,0 %. Muussa tapauksessa säädetään vehnän vesipitoisuus $15,5 \pm 0,5$ %:iin vähintään kolme tuntia ennen jauhamista.

Vehnä jauhetaan jauhoksi käyttämällä laboratoriomyllyjä Buhler MLU 202 tai Brabender Quadrumat Senior tai muuta samanlaista laitetta, jolla on samat ominaisuudet.

Valitaan jauhatusmenetelmä, jolla saadaan jauhoa, jonka jauhatusaste on vähintään 72 % ja jonka tuhkapitoisuus on 0,50—0,60 % kuiva-aineesta.

Määritetään jauhun tuhkapitoisuus komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 liitteen I mukaisesti (EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7) ja vesipitoisuus tämän asetuksen mukaisesti. Lasketaan jauhatusaste seuraavan yhtälön mukaan:

$$E = \left[\frac{(100 - f) F}{(100 - w) W} \right] \times 100 \%$$

jossa:

E = jauhatusaste,

f = jauhun vesipitoisuus,

w = vehnän vesipitoisuus,

F = tuotettu jauhun massa, jonka vesipitoisuus on f,

W = jauhettu vehnän massa, jonka vesipitoisuus on w.

Huomautus: Käytettyjä aineksia ja välineitä koskevat tarkemmat tiedot on lueteltu 31 päivänä maaliskuuta 1977 tehdyssä asiakirjassa T/77/300, jonka on julkaissut Instituut voor Graan, Meel en Brood, TNO-Postbus 15, Wageningen, Alankomaat.

LIITE VI

LÄPIKUULTAVUUTENSA MENETTÄNEIDEN JYVIEN MÄÄRÄN MÄÄRITYSMENETELMÄ**1. Periaate**

Määritettäessä kokonaan tai osittain läpikuultavuutensa menettäneiden jyvien määrä käytetään ainoastaan osaa näytteestä. Jyvät leikataan Pohlin jyväleikkurilla.

2. Välineet

- Pohlin jyväleikkuri tai vastaava,
- pinsetit, skalpelli,
- allas tai kyvetti.

3. Suoritus

- a) Tutkimus suoritetaan 100 g:n näytteelle sen jälkeen, kun siitä on erotettu ainekset, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa.
- b) Levitetään näyte altaaseen ja homogenoidaan hyvin.
- c) Laitetaan jyväleikkuriin levy ja levitetään sen jälkeen kourallinen jyviä ristikolle. Taputellaan voimakkaasti niin, että kussakin kolossa on ainoastaan yksi jyvä. Lasketaan liikkuvaa osaa jyvien pitämiseksi paikallaan ja leikataan jyvät.
- d) Käsitellään tällä tavalla levyjä, niin että vähintään 600 jyvää on leikattu.
- e) Lasketaan kokonaan tai osittain läpikuultavuutensa menettäneiden jyvien lukumäärä.
- f) Lasketaan kokonaan tai osittain läpikuultavuutensa menettäneiden jyvien prosenttimäärä.

4. Tulosten ilmaiseminen

I = niiden aineiden massa grammoina, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa.

M = kokonaan tai osittain läpikuultavuutensa menettäneiden jyvien prosenttimäärä tutkituista, puhdistetuista jyvistä.

5. Tulos

Kokonaan tai osittain läpikuultavuutensa menettäneiden jyvien prosenttimäärä näytteestä:

$$[M \times (100 - I)] / 100 = \dots$$

LIITE VII

TAULUKKO I

Hinnankorotukset kosteuspitoisuuden mukaan

Kosteuspitoisuus (%)	Hinnankorotus (euroa/t)
13,4	0,1
13,3	0,2
13,2	0,3
13,1	0,4
13,0	0,5
12,9	0,6
12,8	0,7
12,7	0,8
12,6	0,9
12,5	1,0
12,4	1,1
12,3	1,2
12,2	1,3
12,1	1,4
12,0	1,5
11,9	1,6
11,8	1,7
11,7	1,8
11,6	1,9
11,5	2,0
11,4	2,1
11,3	2,2
11,2	2,3
11,1	2,4
11,0	2,5
10,9	2,6
10,8	2,7
10,7	2,8
10,6	2,9
10,5	3,0
10,4	3,1
10,3	3,2
10,2	3,3
10,1	3,4
10,0	3,5

TAULUKKO II

Hinnanalennukset kosteuspitoisuuden mukaan

Kosteuspitoisuus (%)	Hinnanalennus (euroa/t)
14,5	1,0
14,4	0,8
14,3	0,6
14,2	0,4
14,1	0,2

TAULUKKO III

Hinnanalennukset ominaispainon mukaan

Vilja	Ominaispaino (kg/hl)	Hinnanalennus (euroa/t)
Tavallinen vehnä	alle 76—75	0,5
	alle 75—74	1,0
	alle 74—73	1,5
Ohra	alle 64—62	1,0

TAULUKKO IV

Hinnanalennus valkuaispitoisuuden mukaan*(euroa/t)*

Valkuaispitoisuus ⁽¹⁾ (N × 5,7)	Markkinointivuosi 2000/2001	Markkinointivuosi 2001/2002	Markkinointivuosi 2002/2003 ja sitä seuraavat
alle 11,5—11,0	1,5	2,0	2,5
alle 11,0—10,5	3,0	4,0	5
alle 10,5—10,3	5,0	5,0	
alle 10,3—10,0	5,0		

⁽¹⁾ Prosenttia kuiva-aineesta.

LIITE VIII

Menetelmä interventioelinten durraan soveltaman hinnanalennuksen määrittämiseksi

1. Perustiedot

P = näytteen tanniinipitoisuuden prosenttiosuus kuiva-aineesta,

0,4 % = tanniinin prosenttiosuus, jonka ylittyessä sovelletaan hinnanalennusta,

11 % ⁽¹⁾ = hinnanalennus, joka vastaa 1%:a tanniinia kuiva-aineesta.

2. Hinnanalennuksen laskutapa

Interventiohintaan sovellettava, euroina ilmoitettu hinnanalennus lasketaan seuraavasti:

$$11 (P - 0,40)$$

⁽¹⁾ Hinnanalennus 1 000 g:sta kuiva-ainetta lasketun tanniinipitoisuuden mukaan:

- muuntokelpoinen energia (siipikarja) 1 000 g:ssa durraan kuiva-ainetta, jonka teoreettinen tanniinipitoisuus on 0 %: 3 917 kilokaloria;
- 1 000 g:ssa durraan kuiva-ainetta olevasta muuntokelpoisesta energiasta (siipikarja) vähennetään tanniinin ylimääräinen prosenttiyksikkö: 419 kilokaloria;
- prosenttiyksikköinä ilmoitettu ero interventioelimen haltuunottamalle durralle vahvistetun enimmäistanniinipitoisuuden ja vakio-laatuisten durraan tanniinipitoisuuden välillä: $1,0 - 0,30 = 0,70$;
- prosentteina ilmoitettu ero tanniinipitoisuudeltaan 1,0 prosenttia olevan durraan muuntokelpoisen energian (siipikarja) ja vakio-laatuisten durraan (0,30 %) tanniinipitoisuuden välillä;

$$100 - \left(\frac{3\,917 - (419 \times 1,0)}{3\,917 - (419 \times 0,30)} \times 100 \right) = 7,74 \%$$

- hinnanalennus, joka vastaa 1 prosentin tanniinipitoisuutta kuiva-aineessa 0,30 % ylittävältä osuudelta

$$\frac{7,74}{0,70} = 11 \text{ euroa}$$

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 7 päivänä huhtikuuta 2000,

Saksassa hyväksytyjä kalanviljelytiloja koskevan luettelon vahvistamisesta tehdyn päätöksen 95/124/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 994)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/302/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyttä koskevista edellytyksistä saatettaessa vesiviljelyjä eläimiä ja tuotteita markkinoille 28 päivänä tammikuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/67/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/45/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltiot voivat saada tarttuvan vertamuodostavan kudoksen kuolion (IHN) ja kirjolohen verenvuotoseptikemian (VHS) osalta hyväksymättömillä alueilla sijaitseville kalanviljelytiloille IHN:stä ja VHS:stä vapaan hyväksytyn kalanviljelytilan aseman.
- (2) Saksassa hyväksytyjen kalanviljelytilojen luettelo vahvistetaan komission päätöksessä 95/124/EY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2000/173/EY⁽⁴⁾.
- (3) Saksa on 17 päivänä syyskuuta 1999 ja 21 päivänä joulukuuta 1999 päivätyillä kirjeillä toimittanut komissiolle perusteet IHN:n ja VHS:n osalta hyväksymättömällä alueella sijaitsevan hyväksytyn kalanviljelytilan aseman myöntämiseksi eräille Niedersachsenissa, Baijerissa ja Baden-Württembergissä sijaitseville kalanviljelytiloille sekä kansalliset säännökset, jotka takaavat hyväksytyn aseman ylläpitoa koskevien sääntöjen noudattamisen.

- (4) Komissio ja jäsenvaltiot ovat tutkineet Saksan toimitamat perusteet kunkin tilan osalta.
- (5) Tästä tutkinnasta käy ilmi, että eräät kyseisistä tiloista täyttävät direktiivin 91/67/ETY 6 artiklassa säädetyt vaatimukset.
- (6) Sen vuoksi näille tiloille voidaan myöntää hyväksymättömällä alueella sijaitsevan hyväksytyn tilan asema.
- (7) Kyseiset tilat olisi lisättävä luetteloon jo hyväksytyistä kalanviljelytiloista.
- (8) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 95/124/EY liite tämän päätöksen liitteellä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2000.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 46, 19.2.1991, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 189, 3.7.1998, s. 12.⁽³⁾ EYVL L 84, 14.4.1995, s. 6.⁽⁴⁾ EYVL L 55, 29.2.2000, s. 74.

LIITE

I NIEDERSACHSENIN SIIJAITSEVAT TILAT

1. **Jochen Moeller**
Fischzucht Harkenbleck
D-30966 Hemmingen-Harkenbleck
2. **Versuchsgut Relliehausen der Universität Göttingen**
(ainoastaan hautomo)
D-37586 Dassel
3. **Dr. R. Rosengarten**
Forellenzucht Sieben Quellen
D-49124 Georgsmarienhütte
4. **Klaus Kröger**
Fischzucht Klaus Kröger
D-21256 Handeloh Wörme
5. **Ingeborg Riggert-Schlumbohm**
Forellenzucht W. Riggert
D-29465 Schnega
6. **Volker Buchtmann**
Fischzucht Nordbach
D-21441 Garstedt
7. **Sven Kramer**
Forellenzucht Kaierde
D-31073 Delligsen
8. **Hans-Peter Klusak**
Fischzucht Grönegau
D-49328 Melle
9. **F. Feuerhake**
Forellenzucht Rheden
D-31039 Rheden

II THÜRINGENIN SIIJAITSEVAT TILAT

1. **Firma Tautenhahn**
D-98646 Troststadt
2. **Thüringer Forstamt Leinefelde**
Fischzucht Worbis
D-37327 Leinefelde
3. **Fischzucht Salza GmbH**
D-99734 Nordhausen-Salza
4. **Fischzucht Kindelbrück GmbH**
D-99638 Kindelbrück
5. **Reinhardt Strecker**
Forellenzucht Orgelmühle
D-37351 Dingelstadt

III BADEN-WÜRTTEMBERGIN SIIJAITSEVAT TILAT

1. **Heiner Feldmann**
Riedlingen/Neufra
D-88630 Pfullendorf
2. **Walter Dietmayer**
Forellenzucht Walter Dietmayer, Hettingen
D-72501 Gammertingen
3. **Heiner Feldmann**
Bad Waldsee
D-88630 Pfullendorf
4. **Heiner Feldmann**
Bergatreute
D-88630 Pfullendorf
5. **Oliver Fricke**
Anlage Wuchzenhofen, Boschenmühle
D-87764 Mariasteinbach Legau 13 1/2
6. **Peter Schmaus**
Fischzucht Schmaus, Steinental
D-88410 Steinental/Hauerz
7. **Josef Schnetz**
Fenkenmühle
D-88263 Horgenzell
8. **Erwin Steinhart**
Quellwasseranlage Steinhart, Hettingen
D-72513 Hettingen
9. **Hugo Strobel**
Quellwasseranlage Otterswang, Sägmühle
D-72505 Hausen am Andelsbach
10. **Reinhard Lenz**
Forsthaus, Gaimühle
D-64759 Sensbachtal
11. **Peter Hofer**
Sulzbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
12. **Stephan Hofer**
Oberer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
13. **Stephan Hofer**
Unterer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
14. **Stephan Hofer**
Schelklingen
D-78727 Aistaig/Oberndorf
15. **Hubert Schuppert**
Brutanlage: Obere Fischzucht
Mastanlage: Untere Fischzucht
D-88454 Unteressendorf
16. **Johannes Dreier**
Brunnentobel
D-88299 Leutkich/Hebrachhofen
17. **Peter Störk**
Wagenhausen
D-88348 Saulgau
18. **Erwin Steinhart**
Geislingen/St.
D-73312 Geislingen/St.

19. **Joachim Schindler**
Forellenzucht Lohmühle
D-72275 Alpirsbach
20. **Heribert Wolf**
Forellenzucht Sohnius
D-72160 Horb-Diessen
21. **Claus Lehr**
Forellenzucht Reinerzau
D-72275 Alpirsbach-Reinerzau
22. **Hugo Hager**
Bruthausanlage
D-88639 Walbertsweiler
23. **Hugo Hager**
Waldanlage
D-88639 Walbertsweiler
24. **Gumpper und Stöll GmbH**
Forellenhof Rössle, Honau
D-72805 Liechtenstein
25. **Ulrich Ibele**
Pfrungen
D-88271 Pfrungen
26. **Hans Schmutz**
Brutanlage 1, Brutanlage 2, Brut- und Setzlingsanlage 3 (Hausanlage)
D-89155 Erbach
27. **Wilhelm Drafehn**
Obersimonswald
D-77960 Seelbach
28. **Wilhelm Drafehn**
Brutanlage Seelbach
D-77960 Seelbach
29. **Franz Schwarz**
Oberharmersbach
D-77784 Oberharmersbach
30. **Meinrad Nuber**
Langenenslingen
D-88515 Langenenslingen
31. **Anton Spieß**
Höhmühle
D-88353 Kißleg
32. **Karl Servay**
Osterhofen
D-88339 Bad Waldsee
33. **Kreissportfischereiverein Biberach**
Warthausen
D-88400 Biberach
34. **Hans Schmutz**
Gossenzugen
D-89155 Erbach
35. **Reinhard Rösch**
Haigerach
D-77723 Gengenbach
36. **Harald Tress**
Unterlauchringen
D-79787 Unterlauchringen
37. **Alfred Tröndle**
Tiefenstein
D-79774 Albbruck
38. **Alfred Tröndle**
Unteralpfen
D-79774 Unteralpfen
39. **Peter Hofer**
Schenkenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
40. **Heiner Feldmann**
Bainders
D-88630 Pfullendorf
41. **Andreas Zordel**
Fischzucht Im Gänsebrunnen
D-75305 Neuenbürg
42. **Hans Fichböck**
Forellenzucht am Kocherursprung
D-73447 Oberkochen
43. **Hans Fichböck**
Fischzucht
D-73447 Oberkochen
44. **Josef Dürr**
Forellenzucht Igersheim
D-97980 Bad Mergentheim
45. **Kurt Englerth und Sohn GBR**
Anlage Berneck
D-72297 Seewald
46. **A.J. Kisslegg**
Anlage Rohrsee
47. **Staatliches Forstamt Wangen**
Anlage Karsee
48. **Simon Phillipson**
Anlage Weissenbronnen
D-88364 Wolfegg
49. **Hans Kleiber**
Anlage Bad Wildbad
D-75337 Enzklösterle
50. **Josef Hönig**
Forellenzucht Hönig
D-76646 Bruchsal-Heidelsheim

IV NORDRHEIN-WESTFALENISSA SIJAITSEVAT TILAT

1. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Hirschquelle
D-33758 Schloß Holte-Stukenbrock
2. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Am Oelbach
D-33758 Schloß Holte-Stukenbrock
3. **Hugo Rameil und Söhne**
Sauerländer Forellenzucht
D-57368 Lennestadt-Gleierbrück
4. **Peter Horres**
Ovenhausen, Jätzer Mühle
D-37671 Hörter

V BAIJERISSA SIJAITSEVAT TILAT

1. **Gerstner Peter**
(Forellenzuchtbetriebe Juraquell)
Wellheim
D-97332 Volkach
 2. **Werner Ruf**
Fischzucht Wildbad
D-86925 Fuchstal-Leeder
 3. **Rogg**
Fisch Rogg
D-87751 Heimertingen
-

**KOMISSION SUOSITUS,
annettu 13 päivänä huhtikuuta 2000,
henkilöautojen CO₂-päästöjen vähentämisestä
(KAMA)**

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 801)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/303/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 211 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio on ehdottanut henkilöautojen CO₂-päästöjen vähentämistä ja polttoainetalouden parantamista koskevaa yhteisön strategiaa⁽¹⁾.
- (2) Neuvosto (ympäristö) on kehottanut komissiota 25 päivänä kesäkuuta 1996 antamissaan päätelmissä toteutamaan tarvittavat toimenpiteet kyseisen strategian tärkeimpien osien täytäntöön panemiseksi.
- (3) Autoteollisuuden kanssa tehtävät ympäristösopimukset ovat yksi yhteisön strategian tärkeimmistä osista. Sekä komissio että neuvosto uskovat, että tällaisilla sopimuksilla autoteollisuuden olisi sitouduttava osallistumaan merkittävästi strategian yleistavoitteen saavuttamiseen eli ensirekisteröityjen henkilöautojen keskimääräisten CO₂-päästöjen vähentämiseen arvoon 120 g CO₂:ta/km vuoteen 2005 ja viimeistään vuoteen 2010 mennessä.
- (4) Etelä-Korean autonvalmistajien liitto (Korea Automobile Manufacturers' Association, KAMA) on tehnyt henkilöautoja valmistavien jäsenyritystensä tuella uusien henkilöautojen CO₂-päästöjen vähentämistä koskevan sitoumuksen (jäljempänä 'sitoumus').
- (5) Komissio on tyytyväinen KAMAN sitoumuksessaan antamiin lupauxsiin.
- (6) Komissio hyväksyy olettamukset, joihin sitoumus perustuu, ja tarkastelee tilannetta uudelleen KAMAN kanssa sekä suostuu hyvässä uskossa kaikkiin sitoumukseseen tarvittaessa tehtäviin muutoksiin siinä tapauksessa, että olettamukset eivät toteudu.
- (7) Sitoumus perustuu bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/70/EY⁽²⁾ asetettuihin vaatimuksiin, vaikka KAMA pitää todennä-

köisenä, että markkinoilla olevien polttoaineiden laatu on tulevaisuudessa keskimääräisesti mainitussa säädöksessä vaadittua parempi.

- (8) Komissio ja KAMA sopivat seuraavansa yhdessä sitoumuksessa annettujen lupauksen täyttymistä sekä olettamuksia, joihin lupaukset perustuvat, ja tiettyjä muita kehityssuuntia.
- (9) Sitoumus sisältää lausekkeen, jonka mukaan KAMAa ei tarvitse tukea verotuksellisilla lisätoimenpiteillä, jotta se saavuttaisi CO₂-päästötavoitteensa. Sitoumuksessa ei aseteta kyseenalaiseksi yhteisön tai sen jäsenvaltioiden oikeutta toteuttaa strategian mukaisesti verotoimenpiteitä. Verotoimenpiteiden vaikutus arvioidaan seurattaessa sitoumuksen täyttymistä.
- (10) Komissio aikoo ehdottaa henkilöautojen CO₂-päästöjä koskevaa lainsäädäntöä, jos KAMA ei saavuta sitoumuksessa vuodeksi 2009 asetettua CO₂-päästötavoitetta tai ei edisty riittävästi tämän tavoitteen saavuttamisessa (erityisesti sitoumuksen vuodeksi 2004 arvioidun tavoitteen perusteella mitattuna) ja jos komission mielestä tavoitteiden saavuttamatta jääminen ei johdu KAMASTA riippumattomista syistä.
- (11) Komissio on antanut samankaltaiset suositukset Euroopan⁽³⁾ ja Japanin⁽⁴⁾ autonvalmistajien liitoille niiden jäsenten yhteisössä myymien henkilöautojen CO₂-päästöjen vähentämiseksi vastaavalla tavalla kuin sitoumuksessa määrätään,

SUOSITTELEE SEURAAVAA:

1 artikla

1. Korean autonvalmistajien liiton (Korea Automobile Manufacturers' Association, KAMA) jäsenten on pääasiassa teknisen kehityksen ja sen markkinoilla aiheuttamien muutosten avulla saavutettava yhteisesti keskimääräisten CO₂-päästöjen tavoite 140 g CO₂:ta/km komission direktiivin 93/116/EY⁽⁵⁾ mukaisesti mitattuna liiton jäsenten yhteisössä myymien uusien henkilöautojen osalta (neuvoston direktiivin 70/156/ETY⁽⁶⁾ liitteessä I määritelty M1-luokka) vuoteen 2009 mennessä. Sellaisten ajoneuvojen innovatiiviset mallit, jotka korvaavat tavanomaiset autot, sekä henkilöautot, jotka eivät aiheuta CO₂-päästöjä tai joissa käytetään vaihtoehtoisia polttoaineita, lasketaan hyväksi tämän CO₂-päästötavoitteen saavuttamisessa, vaikka ne eivät kuuluisi M1-luokkaan tai toistaiseksi direktiivin 93/116/EY soveltamisalaan.

⁽³⁾ EYVL L 40, 13.2.1999, s. 49.

⁽⁴⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 57.

⁽⁵⁾ EYVL L 329, 30.12.1993, s. 39.

⁽⁶⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1.

⁽¹⁾ KOM(95) 689 lopullinen, 20.12.1995.

⁽²⁾ EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58.

Sitoumuksen täyttymistä seurattaessa KAMAn on tehtävä komission kanssa yhteistyötä sellaisten markkinoilla tapahtuvien muutosten vaikutusten toteamiseksi, jotka eivät liity tekniikan kehitykseen.

2. KAMAn on arvioitava vuonna 2004, voidaanko polttoainetehokkuutta lisätä edelleen, jotta päästäisiin lähemmäksi tavoitteita 120 g CO₂:ta/km vuoteen 2012 mennessä.

3. KAMAn yksittäisten jäsenten on saatettava mahdollisimman pian vuoden 2000 jälkeen yhteisön markkinoille malleja, joiden CO₂-päästöt ovat enintään 120 g CO₂:ta/km direktiivin 93/116/EY mukaisesti mitattuina.

4. KAMAn jäsenten on kaikin tavoin yritettävä saavuttaa yhteisesti vuoteen 2004 mennessä CO₂-päästöjen välitavoite 165—170 g CO₂:ta/km direktiivin 93/116/EY mukaisesti mitattuna.

5. KAMAn on yhteistyössä komission kanssa seurattava sitoumuksensa täyttymistä.

2 artikla

Tämä suositus on osoitettu Etelä-Korean autonvalmistajien liitolle (Korea Automobile Manufacturers' Association, KAMA).

Tehty Brysselissä 13 päivänä huhtikuuta 2000.

Komission puolesta
Margot WALLSTRÖM
Komission jäsen

**KOMISSION SUOSITUS,
annettu 13 päivänä huhtikuuta 2000,
henkilöautojen CO₂-päästöjen vähentämisestä
(JAMA)**

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 803)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/304/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 211 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio on ehdottanut henkilöautojen CO₂-päästöjen vähentämistä ja polttoainetalouden parantamista koskevaa yhteisön strategiaa ⁽¹⁾.
- (2) Neuvosto (ympäristö) on kehottanut komissiota 25 päivänä kesäkuuta 1996 antamissaan päätelmissä toteutamaan tarvittavat toimenpiteet kyseisen strategian tärkeimpien osien täytäntöön panemiseksi.
- (3) Autoteollisuuden kanssa tehtävät ympäristösopimukset ovat yksi yhteisön strategian tärkeimmistä osista. Sekä komissio että neuvosto uskovat, että tällaisilla sopimuksilla autoteollisuuden olisi sitouduttava osallistumaan merkittävästi strategian yleistavoitteen saavuttamiseen eli ensirekisteröityjen henkilöautojen keskimääräisten CO₂-päästöjen vähentämiseen arvoon 120 g CO₂:ta/km vuoteen 2005 ja viimeistään vuoteen 2010 mennessä.
- (4) Japanin autonvalmistajien liitto (Japan Automobile Manufacturers' Association, JAMA) on tehnyt henkilöautoja valmistavien jäsenyritystensä tuella uusien henkilöautojen CO₂-päästöjen vähentämistä koskevan sitoumuksen (jäljempänä 'sitoumus').
- (5) Komissio on tyytyväinen JAMAN sitoumuksessaan antamiin lupauxiin.
- (6) Komissio hyväksyy oletukset, joihin sitoumus perustuu, ja tarkastelee tilannetta uudelleen JAMAN kanssa sekä suostuu hyvässä uskossa kaikkiin sitoumuksiin tarvittaessa tehtäviin muutoksiin siinä tapauksessa, että oletukset eivät toteudu.
- (7) Sitoumus perustuu bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/70/EY ⁽²⁾ asetettuihin vaatimuksiin, vaikka JAMA pitää todennä-

köisenä, että markkinoilla olevien polttoaineiden laatu on tulevaisuudessa keskimääräisesti mainitussa säädöksessä vaadittua parempi.

- (8) Komissio ja JAMA sopivat seuraavansa yhdessä sitoumuksessa annettujen lupauksen täyttymistä sekä oletuksia, joihin lupaukset perustuvat, ja tiettyjä muita kehityssuuntia.
- (9) Sitoumus sisältää lausekkeen, jonka mukaan JAMAa ei tarvitse tukea verotuksellisilla lisätoimenpiteillä, jotta se saavuttaisi CO₂-päästötavoitteensa. Sitoumuksessa ei aseteta kyseenalaiseksi yhteisön tai sen jäsenvaltioiden oikeutta toteuttaa strategian mukaisesti verotoimenpiteitä. Verotoimenpiteiden vaikutus arvioidaan seurattaessa sitoumuksen täyttymistä.
- (10) Komissio aikoo ehdottaa henkilöautojen CO₂-päästöjä koskevaa lainsäädäntöä, jos JAMA ei saavuta sitoumuksessa vuodeksi 2009 asetettua CO₂-päästötavoitetta tai ei edisty riittävästi tämän tavoitteen saavuttamisessa (erityisesti sitoumuksen vuodeksi 2003 arvioidun tavoitteen perusteella mitattuna) ja jos komission mielestä tavoitteiden saavuttamatta jääminen ei johdu JAMasta riippumattomista syistä.
- (11) Komissio on antanut samankaltaiset suositukset Euroopan ⁽³⁾ ja Etelä-Korean ⁽⁴⁾ autonvalmistajien liitoille niiden jäsenten yhteisössä myymien henkilöautojen CO₂-päästöjen vähentämiseksi vastaavalla tavalla kuin sitoumuksessa määrätään,

SUOSITTELEE SEURAAVAA:

1 artikla

1. Japanin autonvalmistajien liiton (Japan Automobile Manufacturers' Association, JAMA) jäsenten on pääasiassa teknisen kehityksen ja sen markkinoilla aiheuttamien muutosten avulla saavutettava yhteisesti keskimääräisten CO₂-päästöjen tavoite 140 g CO₂:ta/km komission direktiivin 93/116/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti mitattuna liiton jäsenten yhteisössä myymien uusien henkilöautojen osalta (neuvoston direktiivin 70/156/ETY ⁽⁶⁾ liitteessä I määritelty M1-luokka) vuoteen 2009 mennessä. Sellaisten ajoneuvojen innovatiiviset mallit, jotka korvaavat tavanomaiset autot, sekä henkilöautot, jotka eivät aiheuta CO₂-päästöjä tai joissa käytetään vaihtoehtoisia polttoaineita, lasketaan hyväksi tämän CO₂-päästötavoitteen saavuttamisessa, vaikka ne eivät kuuluisi M1-luokkaan tai toistaiseksi direktiivin 93/116/EY soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EYVL L 40, 13.2.1999, s. 49.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 55.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1993, s. 39.

⁽⁴⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1.

⁽¹⁾ KOM(95) 689 lopullinen, 20.12.1995.

⁽²⁾ EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58.

Sitoumuksen täyttymistä seurattaessa JAMAn on tehtävä komission kanssa yhteistyötä sellaisten markkinoilla tapahtuvien muutosten vaikutusten toteamiseksi, jotka eivät liity tekniikan kehitykseen.

2. JAMAn on arvioitava vuonna 2003, voidaanko polttoainetehokkuutta lisätä edelleen, jotta päästäisiin lähemmäksi tavoitetta 120 g CO₂:ta/km vuoteen 2012 mennessä.

3. JAMAn yksittäisten jäsenten olisi saatettava Euroopan yhteisön alueella markkinoille malleja, joiden CO₂-päästöt ovat enintään 120 g CO₂:ta/km (direktiivin 93/116/EY mukaisesti mitattuina) viimeistään vuonna 2000.

4. JAMAn jäsenten on kaikin tavoin yritettävä saavuttaa yhteisesti vuoteen 2003 mennessä CO₂-päästöjen välitavoite 165—170 g CO₂:ta/km direktiivin 93/116/EY mukaisesti mitattuna.

5. JAMAn on yhteistyössä komission kanssa seurattava sitoumuksensa täyttymistä.

2 artikla

Tämä suositus on osoitettu Japanin autonvalmistajien liitolle (Japan Automobile Manufacturers' Association, JAMA).

Tehty Brysselissä 13 päivänä huhtikuuta 2000.

Komission puolesta
Margot WALLSTRÖM
Komission jäsen